

schamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Ik
vind
het
kutt

Colofon

Oplage

4000 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejahr.

Verantwoordelijke uitgever

Dries Blontrock
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim Print nv
Jan Samijnstraat 11
9050 Gentbrugge

Hoofdredacteur

Dries Blontrock

Coördinator

Jan Emiel Cordeels

Chef Reclame & PR

Dries van Dort

Chef Lay-out

Pieter Beirens

Chef Eindredactie

David Michiels

Chef Cultuur

Charlotte Monbailieu

Chef Wetenschap

Collin Cardon

Chef Beeld

Niet in voorraad

Chef IT

Felix Capon

Redacteurs

Charlotte "Roze ballet" Monbailieu, Collin "Nero en de christenen" Cardon, David "Die fameuze hoer" Michiels, Dries "Hasselt" Van Dort, Dries "Middeleeuwen bestaan niet" Blontrock, Ewout "Paul is dead" Vancraeynest, Jan Emiel "Chemtrails" Cordeels, Keanu "Australië bestaat niet" Colpaert, Nathan "Lizard Zuckerberg" Laroy, Nette "Thomas is mijn broer" De Schrijver, Pieter "Jezus is Caesar" Beirens, Pieter-Jan "Cultuurmarxisme" Frees, Sander "Pizzagate" Muylaert, Thomas "Nette is mijn zus" De Paepe, Vincence "Moord op Albert I" De Gols

Medewerkers

Jij? Spring gerust eens binnen op maandag!

Beeld

Charlotte Monbailieu, Odile "JFK CIA" De Vos, Pieter Beirens, Ewout Vancraeynest, Rina Lampetti, Pieter-Jan Frees, Collin Cardon, Thomas De Paepe

Eindredactie

Ayala "Avril Lavigne" Istas, Charlotte Monbailieu, Collin Cardon, David Michiels, Dries Van Dort, Felix "Maanlanding" Capon, Hannah "Katy Perry is JonBenét Ramsay" Boen, Jan Emiel Cordeels, Judith "Atlantis" Lambert, Keanu Colpaert, Nette De Schrijver, Pieter Beirens, Thomas De Paepe

Cover

Charlotte Monbailieu
Judith Lambert
Pieter Beirens (foto)
Dries Blontrock (concept)

Tien voor t(w)aal(f)

DOOR DRIES BLONTROCK
BEELD DOOR CHARLOTTE MONBAILIEU

De situatie is precair. Daarnaast is ze ook nijpend, onrust- en zorgwekkend. Verder staat het water aan de lippen. Het is dus vijf voor twaalf en alle alarmbellen beginnen te rinkelen. De contouren van het grote maatschappelijke probleem van onze tijd tekenen zich steeds duidelijker af: de talenrichtingen lijken langzaam leeg te lopen.

Beeld u een toekomst zonder talenstuden-ten in. Heerlijk, toch? Maar behalve een dalende hoeveelheid ongelooflijk pedante opsommingen van synoniemen aan het

begin van edito's, brengt een taallose toekomst ook nadelen met zich mee. Wie zal dan betweterig uw dt-fouten verbeteren? U verblijden met onge- vraagde weetjes over de tussentaal in Vlaanderen? Wie zal u dan wijzen op pleonasmen en tautologieën en het verschil tussen de twee haarfijn uitleg- gen? Vergeet het klimaat: dit wordt de ondergang van de mensheid. Zeg dat deze taalstudent het gezegd heeft.

Niet alleen de taalkundige is met uit- sterven bedreigd, ook de leraar lijkt een steeds zeldzamer specimen te worden. De UGent had gehoopt om met de

educatieve master (eduma), een spe- cifieke opleiding tot leerkracht, dat te- kort te kunnen bekampen. De eduma beleeft dit jaar zijn tweede jaargang en lijkt te lijden onder aardig wat kinder- ziektes, al is dat misschien wat te zacht uitgedrukt. Een hele waslijst aan getui- genissen laat de mond van iedereen die zelf de eduma niet opneemt open- vallen van verbazing.

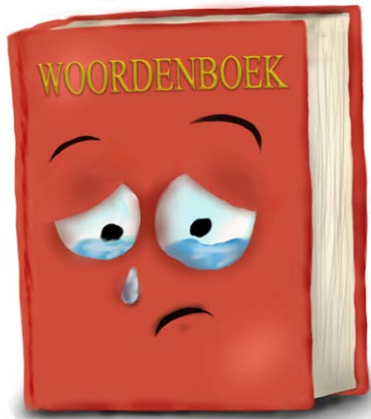
“

Het lijkt alsof de studiefiche als grap bedoeld was

Een kafkaëske puin- hoop aan regeltjes wordt gecomplemen- teerd door een ver- plicht EHBO-vak dat je vijf punten op je stagebeoordeling kan kosten. Het lijkt alsof de studiefiche als grap bedoeld was, maar op de een of andere manier toch aanvaard is. Leer- krachten die al uitgeblust zijn voordat ze ook maar een klaslokaal gezien heb- ben: wat een kwaliteitslabel voor de richting.

Beide richtingen hebben dus flink wat werk voor de boeg. Vrezen voor het voortbestaan hoeft echter niet: vroeg of laat willen rechtenstudenten ook wel eens iets anders doen dan hun co- dex lezen, en komen ze hun kasteel uit om een aardse opleiding te volgen.

Onderwijs

- Studentenevenementen & Dagelijkse Restkost 4.
- Best of: mensen op Facebook 5.
- “Hendrik Vos is grote fan van ons” 7.
- Historisch weinig talenstudenten: “Je kan dat niet uitleggen” 8.
- Puzzelpagina: vul je favoriete kerstnummers aan! 11.
- Lezersbrief: Laat ons een bloem 12.
- Weg met de show! Terug naar de inhoud? 13.
- Educatieve master gebuisd over de hele lijn 14.
- The Schamper Times 17.
- Land van verborgen nazigoud en (net geen) kindsoldaten 18.
- Technicum in beeld 20.

Wetenschap

- 22. Wetenschapskort: politieke wetenschappen era
- 23. “Vegetariërs en vegans worden vrij positief bekeken”
- 24. Lang leve de leugen!
- 26. Kent ‘Among Us’ een ideale democratie?
- 27. Daddy? Sorry ... Daddy? Sorry ... Daddy?
- 28. Wetenschappers aller landen, verenigt u!

Cultuur

- Wat als Charon een mysterieuze barista was? 30.
- Ik wou dat ik een boot was 31.
- The Sore Losers - ‘Ultra Elektric’: back with a bang! 32.
- De Thuismatch: Jente Hauttekeete 34.
- Ode aan Shrek 2 35.
- Photodump 36.

Satire

- 38. De liegende rector
- 39. De strip & De liegende professor

STUDENTEN EVENEMENTEN

DOOR DAVID MICHIELS

Een klein overzicht van al het moois dat de studentenverenigingen van de UGent ons de komende twee weken te bieden hebben:

November

	18:00 Brouwerijbezoek Vansteenberge Moeder Meetjesland	19:30 Lezing rond de saz FLUX <i>Dampoortstraat 52 Gent</i>	20:00 Dansles Modern Gentse Universitaire Dansclub <i>Sporthal Hogent campus - Ritmiekzaal 1</i>	18:00 Debat In Kaarslicht Kring Moraal en Filosofie <i>Therminal, Turbinezaal</i>
MAANDAG 8	DINSDAG 9	DONDERDAG 11	MAANDAG 15	DINSDAG 16
18:00 Dansles Urban Gentse Universitaire Dansclub <i>Sporthal Hogent campus - Ritmiekzaal 1</i>	19:00 Praatavond Kajira <i>Zie kajira.ugent.be</i>	20:00 Artikelverdeling 626 Schamper <i>Tweekerken André Devreker</i>	19:00 Lezing: metaforen en metaheuristieken Prime <i>Krijgslaan 281, Gent</i>	
DINSDAG 16	DONDERDAG 18	MAANDAG 22	DINSDAG 23	WOENSDAG 24

dagelijkse restokost

Het is druk in resto De Brug. De eerstejaarsstudenten vinden duidelijk hun weg naar de UGent-keuken. Op het moment van schrijven stond veggie parmentier op het menu. Wat mag dat wel zijn?

Het eerste feit over het gerecht brengt meteen ook een ontgoocheling met zich mee. Er zit namelijk al puree in het gerecht, waardoor de optie tot kroketjes of frietjes vervalt. Toch kan de lasagne-mous-sakastructuur ons wel verblijden.

Eens de krokante korst weggehaald wordt, valt echter moeilijk te onderscheiden wat er op het bord ligt. De eerste hap verradt wel de mogelijke aanwezigheid van champignons. De puree die in het gerecht zit, zorgt voor een volle smaak en de saus maakt elke hap nog smaakvoller. Een gouden combinatie, als het ware.

Het feit dat de borden volledig afgelikt in de afruimkar belanden, onderstreept dat het gerecht in de smaak valt. Het is dus een waardevolle vegetarische optie. En toch: de enige vegetarische optie waar studenten écht naar hunkeren, blijft de veggiespaghetti, die nog steeds vermist is.

DOOR EWOUT VAN CRAEYNST & DRIES VAN DORT

VEGGIE PARMENTIER: EEN ONBEKEND HOOPJE LEKKERS

1. HET MEEST ACTIEVE LID VAN DE LOKALE JE-BENT-VAN-'X'-ALS-PAGINA

Er is geen enkele plaats waar een derde wereldoorlog sneller ontaardt dan op de Facebookpagina van een dorp. Iedereen kent er de meest actieve leden. Zij zien Stasigewijs iedere verdachte beweging in het dorp. Iedere illegale hondendrol wordt veroordeeld op de pagina. Ze posten passief-agressieve berichten op een achtergrond waarop vreselijke smileys je recht in de ziel staren. Maar ze delen er evengoed restjes soep, foto's van regenbogen en gevonden sleutels. Ze brengen mensen samen om te klagen over gefaalde wegenwerken. Ze houden de gemeenschap bij elkaar. Om het met de woorden van **Peter Parker** te zeggen: "Your friendly neighbourhood superhero".

2. DE WINACTIE-WARRIORS

WIN EEN ONTBIJTMAND GRATIS AAN HUIS GELEVERD!

LIKE ONZE PAGINE EN DEEL DIT BERICHT!

Na jaarlijkse gewoonte brengen wij terug uw ontbijtmand gratis aan huis op vaderdag!

U wenst mee te doen aan de actie maar heeft al een ontbijtmand besteld? Geen probleem dan krijgt u ter waarde van 2 personen een ontbijtmand gratis!

Succes!!

Deze mensen leven voor ontbijtmanden van de lokale bakkerij, maar ze zullen er nooit voor betalen. Of ze die uiteindelijk opeten of niet, maakt eigenlijk niet zo veel uit. Ze willen de kleine potjes confituur en de in plasticfolie gewikkelde ham en kaas, liefst met een uitgedroogde croissant. Ze scannen hun Facebooktijdlijn op nieuwe acties om toch maar die Vlaamse brunch van hun dromen te kunnen beleven. Maar ook de kans op het winnen van de aperitiefplankjes van de lokale traiteur behoort tot één van de plezieren des levens van de *winactie-warrior*. Een doorwinterde *winactie-warrior* reageert op de originele post met emotionele chantage in de vorm van foto's van hun schattige (klein)kinderen. Ze delen de post met plezier, emoji's inbegrepen.

3. DE MAATSCHAPPIJCRITICASTER

De maatschappijcriticaster vind je doorgaans terug in de commentaarsectie van nieuwssites. Vooral de HLN-commentator staat bekend voor zijn uitgesproken manier van doen. Je herkent hen aan hun gelaagde profielfoto. Gelaagd als in: bijna volledig bedekt door de overdaad aan filters. Die filters zijn een weerspiegeling van hun uiteenlopende meningen. Het gaat van 'GEEN QR' tot 'I love my grandkids', of in het beste geval beide. Het is een absolute klassieker onder Facebookgebruikers. Facebook is een unieke plaats. Een bonte verzameling mensen krijgt toegang tot een eindeloos forum. Of dat per se een goede zaak is, laten we over aan de historici die dit tijdperk zullen moeten beschrijven.

Engageren binnen
ENLIGHT Student Network?

Mail enlight@gentsestudentenraad.be

Studentennetwerk
van het nieuwe
universiteitsnetwerk ENLIGHT
(Universiteit van het Baskenland,
Universiteit van Bordeaux, Comenius
Universiteit Bratislava, NUI Gallway,
Universiteit Gent, Universiteit Göttingen,
Rijksuniversiteit Groningen, de Universiteit
van Uppsala, de Universiteit van Tartu).
Probeert studenten van de verschillende
universiteiten te verbinden en te
wegen op de beleidskeuzes van
het ENLIGHT project.

I-BRAIN

FOOD 4 Thought

Een wetenschapsfestival
over voeding en hersenen

INFO & PROGRAMMA
BREINWIJZER.BE

Zo 28 NOV
2021

Breinwijzer VZW

“Hendrik Vos is grote fan van ons”

DOOR JAN EMIEL CORDEELS

Minos was de zoon van de mythische prinses Europa. Het is ook een vereniging in het Gentse die graag babbelt over de EU en politiek. Een interview met PR-verantwoordelijke Renaat Senechal.

WAT IS MINOS?

“Minos is een politieke vereniging binnen het Politiek-Filosofisch Konvent (PFK). We zijn vooral gericht op de Europese politiek, maar zijn ook bezig met alles wat te maken heeft met zowel de Europese Unie als Europa. Er is uiteraard een grote focus op de EU, maar als we interessante lezingen en debatten kunnen organiseren die verband houden met Europa zonder dat we daar de Europese instellingen bij hoeven te betrekken, dan doen we dat ook. In tegenstelling tot de meeste PFK-verenigingen hebben we ook geen ideologisch standpunt. Je zou natuurlijk kunnen zeggen dat we als individuen pro-EU zijn, maar we pushen dat niet bij onze leden. Elke mening is welkom.”

ZIJN JULLIE EVEN NEOLIBERAAL ALS DE EU?

(*lacht*) “Dan ga je er natuurlijk al vanuit dat de EU neoliberaal is. Ik ga niet zeggen dat we als vereniging neoliberaal zijn, ik denk zelfs helemaal van niet. De neutraliteit als vereniging is voor ons het belangrijkste. Vroeger noemde Minos zich zelfs nog een debatclub. We hadden toen ook lezingen over argumentatiestrategieën. Dat concept van een debatvereniging is ook iets wat me wel aanstaat. We zijn als vereniging in Europa geïnteresseerd, maar we kunnen daar kritisch over spreken en debatteren.”

BESTAAN JULLIE DOOR JUL-LIE POLITIEKE FOCUS VOOR-AL UIT POLITIEKE WETENSCHAPPERS?

“Neen, zeker niet. De leden van ons praesidium studeren allemaal verschillende richtingen. Ik snap natuurlijk wel dat wie politieke wetenschappen studeert, zich meer aangesproken voelt door politieke verenigingen, maar uiteindelijk is alles politiek, hé. Wij staan dan ook voor iedereen open. Op onze evenementen proberen we vaak via de proffen te werken. Zo weet ik dat, bijvoorbeeld, **Hendrik Vos** grote fan van ons is. Hij deelt dan graag onze evenementen met zijn studenten, die natuurlijk wel politieke wetenschappers zijn.”

“

“We zijn als vereniging in Europa geïnteresseerd, maar we kunnen daar kritisch over spreken”

ORGANISEREN JULLIE OOK ZAKEN ZOALS CANTUSSEN?

“Er waren vóór corona wel plannen voor een cantus, maar dat is natuurlijk niet kunnen doorgaan. Dat is ook niet heel evident voor ons omdat we, bijvoorbeeld, geen cantor hebben. We zouden dat dus

samen met een andere vereniging moeten organiseren. We doen meestal informatieve evenementen zoals lezingen en debatten. Maar natuurlijk ook zaken zoals uitstappen of cocktailavonden.”

BETEKENT JULLIE EUROPESE FOCUS DAT JULLIE ALLEMAAL GUY VERHOFFSTADT-FANS ZIJN?

“Daar heb ik niet direct een steekproef van (*lacht*). Persoonlijk denk ik dat hij wat op **Nigel Farage** lijkt, veel roepen met weinig inhoud. Maar Minos als vereniging is ook niet per se fan, denk ik. We zijn bijvoorbeeld niet gelieerd aan een partij. We blijven als vereniging neutraal.”

HISTORISCH WEINIG TALENSTUDENTEN:

“JE KAN DAT NIET UITLEGGEN” DOOR DRIES BLONTROCK & NETTE DE SCHRIJVER BEELD DOOR EWOUT VANCRAEYNST

“ABSOLUUT WAANZINNIG”

Terwijl de inschrijvingscijfers aan vrijwel alle faculteiten snel stijgen en sommigen zich zorgen maken om een nakend tekort aan plaats om alle studenten les te laten volgen, lijkt er bij de talenopleidingen wel een leegloop aan de gang. Hoe kan dat?

Alarmfase rood in de talenrichtingen: nooit schreven zich minder eerstejaars in voor taal- en letterkunde of toegepaste taalkunde. Amper 233 taalminnende eerstejaarsstudenten volgen op dit moment een van beide richtingen. Vorig jaar waren dat er nog ongeveer 300, terwijl twee jaar geleden nog met de grens van de 350 geflirt werd.

DE SCHULD VAN HET MIDDELBAAR

De inschrijvingscijfers lijken in vrije val, maar voorzitter van de opleiding taal- en letterkunde, professor **Benjamin Biebuyck**, nuanceert meteen: “Dat zijn de studenten die voor de eerste keer naar de universiteit komen, de ‘generatiestudenten’. Veel studenten in onze eerste jaren deden vorig jaar een andere richting, hen noemen we ‘heroriënteerders’. De laatste jaren merken we dat hun aandeel stijgt.” Biebuyck en **Chris Bulcaen**, secretaris van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte, schatten dat het aandeel van die heroriënteerders vroeger rond de 10 % lag, maar vandaag ongeveer 30 % van de totale instroom bedraagt. “Een opmerkelijke evolutie”, voegt Bulcaen toe. Zo zijn liefst 55 van de in totaal 180 taal- en letterkundigen studenten die niet hun eerste jaar aan de universiteit doorbrengen.

Waar komen die bekeerlingen dan plots vandaan? Volgens Bulcaen komen de verloren kinderen uit alle hoeken terug naar de Blan-

“
“De beperkte instroom voor Frans en Duits kan je niet uitleggen: dat is waanzinnig”
– prof. Biebuyck

dijn, maar valt het aandeel van de voormalige STEM-studenten zeker op. Hoewel de heroriënteerders het aantal inschrijvingen in zijn richting dus fors opkrikken, wordt Biebuyck niet gelukkig van die tendens: “Het toont aan dat er een groep studenten is die eigenlijk

“
“Een groep studenten die eigenlijk wel graag talen wil studeren, wordt het ontraden”
– prof. Biebuyck

wel graag talen wil studeren, maar het ontraden wordt.” Volgens hem is er met andere woorden zowel slecht als goed nieuws. Een slechte studie-oriëntering houdt een groep die mogelijks talen zou wil-

len en kunnen studeren weg uit de talenopleidingen. Anderzijds krikken studenten die in de talen hun tweede roeping vinden de inschrijvingscijfers van zijn richting fors op, want Biebuyck sluit de ogen alerminst voor de harde realiteit: “Er is een duidelijke, negatieve evolutie in het studentenaantal.”

Om die evolutie te verklaren, kijken Biebuyck en Bulcaen verder dan enkel gebrekkige studie-oriëntering. Bulcaen vermoedt dat leerlingen in het middelbaar sterk gepusht worden om een STEM-richting te kiezen. “Dan volgen ze dat advies op, ervaren ze dat het te moeilijk is en kiezen ze uiteindelijk toch voor een talenrichting, wat misschien eigenlijk hun eerste keuze was.” Biebuyck pikt daar gretig op in: “We zien een teneur waarbij studenten die vlot door de middelbare school ‘zeilen’ bijna altijd het advies krijgen om ambitieuzer te zijn dan voor een talenrichting te kiezen. Dat is eigenlijk bizar. Onze indruk is dat de CLB’s (Centra voor Leerlingenbegeleiding, red.) daar een hele grote rol in spelen. Een tweede mogelijke verklaring vindt Biebuyck in een “overschatting van de eigen meertaligheid”. Veel mensen hebben de indruk dat ze hun plan wel kunnen trekken in een taal in een bepaalde context, maar realiseren niet dat het goed beheersen van een taal daar ver buiten staat.

“WAANZINNIG”

Ook tussen de talenrichtingen zelf zitten er grote verschillen in de inschrijvingsaantallen. De inschrijvingen in de toegepaste taalkunde liggen traditioneel iets lager dan die in de taal- en letterkunde, maar bepaalde talen blijken ook populairder dan andere. Nederlands is bij de toegepaste taalkunde een vast deel van de opleiding, dus dat cijfer geeft een vertekend beeld wanneer het over de taalkeuze van studenten gaat. Als we onze moedertaal, met pijn in het hart, even negeren, dan blijkt Engels de populairste taal met een straatlengte voorsprong. Ongeveer 60 procent van de studentenpopulatie bij de taal- en letterkunde neemt Engels op in hun combinatie. Opnieuw moet de toegepaste taalkunde hier buiten beschouwing gelaten worden: naast het verplichte Nederlands moeten studenten Engels, Frans of Duits opnemen als eerste taal van hun combinatie. Voor de tweede zijn ze volledig vrij. Biebuyck vermoedt wel dat de tendensen binnen de toegepaste taalkunde wellicht ongeveer gelijk lopen met die bij de taal- en letterkunde.

De andere talen hinken zoals gezegd vrij ver achterop. De schatting van Biebuyck en Bulcaen is dat talen als Duits, Frans, Spaans en Zweeds door tussen 15 en 20 procent van de studenten gekozen wordt. Biebuyck, die zelf enkele Duitse vakken doceert, staat perplex door de beperkte instroom bij Frans en Duits: “Je kan dat niet uitleggen. Dat is absoluut waanzinnig, zeker als je kijkt naar de

Vlaamse context waarin er grote nood is aan mensen die talen goed beheersen. De studenten die

“

Het grootste slachtoffer zal de maatschappij zijn

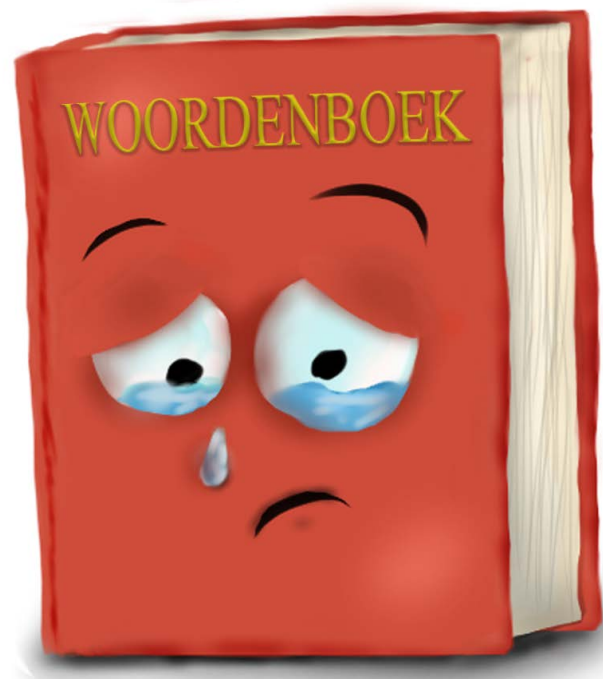
vroeger met een diploma Frans en Duits naar de jobbeurzen gingen, kwamen met een contract buiten.” Wanneer hij zoekt naar een verklaring, komt Biebuyck uit bij de gepercipieerde moeilijkheid van de twee talen. “Doordat studenten twee talen combineren, kiezen ze vaak voor een taal die ze als makkelijk beschouwen en een die ze als een moeilijker ervaren.” Dat is volgens hem een denkfout, want “talen zijn niet moeilijker of makkelijker, al lijden Frans en Duits wel onder dat imago.”

HOE MOET HET NU VERDER?

Hoe willen de talenrichtingen dan ziertjes winnen? Allereerst is er het talenplatform dat de teruglopende inschrijvingsaantallen probeert te counteren op interuniversitair vlak. Biebuyck beklemtoont dat het niet de bedoeling is om op dat gebied te gaan concurreren met de andere Vlaamse universiteiten. Daarnaast is het volgens hem cruciaal dat studenten terechtkomen in opleidingen die het beste passen bij hun inte-

resses en talenten. “Wij hebben de overtuiging dat dat nu niet zo is, en dat de groep van ‘heroriënteerders’ maar een fractie is van het *dark number* van mensen die potentieel in een talenrichting echt op hun plaats zouden zitten.”

Voorlopig bevinden de talenrichtingen zich dus wel nog in een dalende trend. De huidige situatie hoeft echter niet tot paniek te leiden, sust Biebuyck. De taal- en letterkunde en de toegepaste taalkunde zijn nog steeds middelgrote richtingen en helemaal niet met uitsterven bedreigd. Hij hoopt ook dat de universiteit niet voor de makkelijke weg zal kiezen en besparingen zal aankondigen. Het grootste slachtoffer zal volgens hem de maatschappij zijn, die zo met een tekort aan taalprofessionals opgezadeld wordt. Voor bepaalde cruciale functies zal men dan geen kandidaten vinden, en dat is het aspect dat de UGent niet uit het oog mag verliezen.

ALICE DREGER – GREGG CARUSO
 PATRICK LOOBUYCK – LALE GÜL
 BENCE NANAY – NAIMA CHARKAOU
 JOHAN BRAECKMAN & DIRK
 VERHOFSTADT MAXIME ROVERE – SANDRA
 LANGEREIS – MATHIEU ZANA ETAMBALA
 KATLEEN GABRIELS – STIJN BRUERS KOEN
 LEMMENS – ANN DOOMS
 HIDDE BOERSMA – LUDO DE WITTE
 NADIA NSAYI BRECHT DECOENE
 PABLO M. LAMBERTI PATRICK VERMEREN

STEVEN PINKER - DAVID BUSS
 JOKE HERMSEN - IGNAAS DEVISCH

ONLINE OPENING OP 19/11 19:00
 LIVE IN DE VOORUIT GENT OP 20/11 18:30

Tickets & info
www.nachtvandeenvrijdenker.be

f @nachtvrijdenker
 facebook.com/nachtvandeenvrijdenker

I.S.M.

Voo?uit
 VICTORIA DELUXE

MEDIAPARTNER

Knack

Een organisatie van

de mens nu Vermeylenfonds

UNIVERSITEIT
 GENT

WALRY

willems
 fonds

WIRANDETIJCH
 VERBOND

imd

WILLY
 PAS

gent

VEEN
 BOSCH
 KEUNING

HOTEL ORION

HOTEL ORION

HOTEL ORION

HOTEL ORION

2021

FILOSOFIEFESTIVAL
www.nachtvandeenvrijdenker.be

NACHT VAN DE VRIJ DENKER

Illustratie: Wouter de Vries

HET ARCHIEF
 EEN INITIATIEF VAN MEEMOO

Op zoek naar
 audiovisuele bronnen
 voor jouw thesis of paper?

Doorzoek de archieven van
 +100 Vlaamse organisaties in
 media, cultuur en overheid.

www.hetarchief.be

PUZZELPAGINA!

DOOR EWOUT VANCRAEYNST

Mariah Carey heeft het kerstseizoen officieel geopend, dus is het opnieuw tijd voor kerstlichtjes in de straten, kerstbomen in de huiskamers en vooral: kerstdeuntjes op de radio. Om al die vrolijke muziekjes op te frissen, krijg je hier een speedcursus van de grootste kersthits. Vul de ontbrekende liedjesteksten aan!

Jingle Bells

Jingle bells, jingle bells

Jingle all the way

Oh what fun it is to ride

_____, hey!

All I want for Christmas - Mariah Carey

I don't want a lot for Christmas

There is just one thing I need

(and I)

Don't care about the presents

Fairytale of New York - The Pogues

The boys of the NYPD choir

Still singing Galway Bay

For Christmas day

Happy Xmas (War is Over) - John Lennon

A very merry Christmas

And a happy new year,

Let's hope it's a good one

Kerstkriebels - Ketnet-wrappers

Ik heb kerstkriebels in mijn buik

maar niemand die het ziet

en nu moet het er echt uit

Laat ons een bloem

DOOR WOUT RENDERS

Wout Renders is student journalistiek aan de Vrije Universiteit Brussel. Als alumnus van de Gentse faculteit Letteren en Wijsbegeerte werd hij geraakt door het afscheid van Marc Boone. Hij vraagt zich af of de universiteit, onder andere bij de boskap aan de Sterre, iets kan leren van Boones visie.

De Universiteit is een monument armer. Tijdens de proclamatie eind september, sprak **Marc Boone** voor het laatst een auditorium toe als professor. Gefluister over het emeritaat van boomer Boone hoorde je al jaren in de gangen van de faculteit, maar zijn effectieve vertrek komt hard aan. Wie zal de nieuwe lichting studenten letteren en wijsbegeerte nu choqueren met eloquent taalgebruik en ongevraagde levenslessen? Generaties studenten aan de Gentse Blandijn kennen de beruchte status van professor Boone: schier oneindige tangconstructies en een bovengemiddeld pittig examen. Naar goede gewoonte entertainde hij ook de eerstejaarsstudenten op de introductiedag. Als decaan sprak hij ook mij toe: "Het feit dat jullie hier zitten, bewijst dat jullie niet voor het geld, maar voor kunsten, talen en de schoonheid in haar algemeenheid hebben gekozen." Voor sommigen kwam die boodschap hard aan. De onbereikbaarheid van het droomhuis met een zwembad was voor een paar materialistische fils à papa waarschijnlijk reden genoeg om hun studiekeuze te herzien.

Om zijn standpunt literair te onderbouwen, citeerde Boone enkele regels van **Herman de Coninck**. Daarin benadrukte de poëet de verdienste van de nutteloosheid van gedichten: "De wereld wordt verpest door zijn utilitarisme, als iets niet meer meteen winstgevend is, deugt het niet. Dus leve het nutteloze. Waar-toe dient een wandeling door het bos? Hoeveel is dat waard? Wat mag zo'n bos kosten?" Die vragen weerklonken opnieuw in auditorium E toen professor Boone het slotwoord nam op de proclamatie. Zich bewust van de actuele uitdagingen, verraadde zijn intonatie dat hij het absoluut eens was met de Coninck. Het utilitarisme in de wereld bedreigt zijn

faculteit. De meest recente inschrijvingscijfers in talenrichtingen aan de Universiteit Gent bevestigen de vrees van professor Boone. Exacte wetenschappen, vertegenwoordigd in het letterwoord STEM, verdrukken de humane wetenschappen steeds meer. Is die evolutie dan zo kwalijk, vraagt u zich nu af.

Wel, waar Boone zijn studenten elk jaar voor waarschuwde, was niet zozeer het beperkte salaris, maar de alomtegenwoordigheid van het economische denken. Wanneer economisch utilitarisme het da-

gelijkse leven beheerst, verstoort winstbejag de relatie tussen mens en natuur. Een recent voorbeeld zijn de plannen voor de bouw van een nieuwe studentenresidentie op campus Sterre in Gent. Er moet 4000 m² bos verdwijnen om de problematische huisvesting in de stad te verhelpen.

Ter compensatie plant de UGent elders bijna drie keer zoveel bos aan. Nieuwe bomen zijn altijd welkom, maar de economische compensatiedenering is problematisch. Het duurt decennia voor de gecompenseerde bomen een bos vormen en ze evenveel waard zijn als hun gerooide soortgenoten. Hoe ouder en groter een boom, hoe meer regenwater hij vasthoudt, hoe meer CO₂ hij opslaat en hoe meer zuurstof hij oplevert. In een stad zoals Gent zijn die functies nog waardevoller.

Het antwoord op de vraag hoeveel een bos precies waard is, valt dus niet in euro's, aandelen of bitcoins uit te drukken. Net als een goede gezondheid kan je bomen pas echt naar waarde schatten wanneer ze ontbreken. Over de onzekerheid van de *return on investment* inzake ontbossing schreef **Louis Neefs** trouwens een mooi lied. Iets met een te vergeten miljoen.

“

**Winstbejag
verstoort de
relatie tussen
mens en natuur**

Weg met de show! Terug naar de inhoud?

DOOR PIETER BEIRENS
BEELD DOOR FLO TOMLINSON

Conner scheurt door een gordijn, Bart De Wever is een panda en Jean-Luc Dehaene ging naar het voetbal. Politici zijn net mensen, en daar zijn we blijkbaar geen fan van.

Een video van 'The Big Shift', het participatiecongres van Vooruit, toonde Conner Rousseau die klungelig door een gordijn wandelt en kortstondig aangevallen wordt door het rookmonster van Lost. De bevolking keek ernaar en zag dat het *cringey* was. Sommigen konden niet snel genoeg uiting maken van een kritiek die al een tijdje speelt in politieke discussies: er is te veel show en niet genoeg inhoud.

Er wordt te veel op de personen gefocust en te weinig op ideologie. Maar is dat het probleem?

Er is een duidelijke stijging in de vermenschlijking van politici merkbaar. Waar een politicus vroeger een afstandelijke leider op een constant podium leek, zien we nu politici die zich tussen de bekende vlamingen en het gewone volk mengen. Hun koude, ideologische speeches maken plaats voor gesprekken en persoonlijke verhalen. Velen lijken hierin de teloorgang van de politiek te zien. De verkoop van de ziel van de politiek is in gang gezet en de campagne wordt een circus, denken ze. Die doemvisie is een beetje overdreven.

Op bepaalde vlakken is het net goed dat politici hun persoonlijkheid kunnen promoten, los van ideologie. Volksvertegenwoordigers zijn niet alleen spreekbuizen voor hun eigen ideologie of die van hun partij. Ze zijn ook vertegenwoordigers. Een slimmerik hoort het al in de naam. Afhankelijk van hoe je die vertegenwoordiging wil invullen, kan je wel degelijk baat hebben bij

een politicus die een karakter heeft dat je wenselijk acht als vertegenwoordiger. Ideologie is belangrijk in de politiek, maar het is zeker niet alles. Menselijke politici kunnen ook een steek vormen in de buik van de alom verworpen partijcratie, tenzij het de partijvoorzitters zijn die zichzelf ten koste van hun parlementsleden beginnen te promoten, natuurlijk.

“

**Op bepaalde
vlakken is het goed
dat politici hun
persoonlijkheid
kunnen promoten**

Het probleem dat zich stelt, is gelegen in de oorzaak en invulling van die verpersoonlijking: de media. In Vlaanderen is klagen over de media al bijna zo populair als klagen over het weer, over de files of over **Mathias De Clercq**. Wanneer politici van een informatieve en deliberatieve functie tot een

volledig entertainende functie verheven worden in de media, krijgen we een politiek systeem dat gebaseerd is op oneliners en de andere *ownen*. Zowel de media, als een politiek systeem waarin kiezers steeds minder aanhang aan partijen voelen, liggen aan de oorzaak van die evolutie.

Daarin zien we het verschil tussen **Dehaene**, die ook maar een mens was wanneer hij naar een voetbalmatch keek, en Conner en **De Wever**. Die eerste was een verpersoonlijkte politicus, de laatsten lijken amper nog menselijk in hun pogingen om plezant te zijn. De kritiek op de entertainende politicus is uiteraard terecht, maar daarom moeten we niet terug naar de politicus die geen mens was. Weg met de show, niet terug naar enkel inhoud.

Educatieve master gebuisd over de hele lijn

EEN INKIJK IN HET LEVEN VAN EDUMASTUDENTEN

DOOR SANDER MUYLAERT
BEELD DOOR ODILE DE VOS

Een bescheiden rondvraag bij studenten van de educatieve masteropleiding levert een waslijst aan problemen, frustraties en aanbevelingen op. Acht studenten getuigen anoniem over hun opleiding.

Om een oplossing te bieden voor het nijpend lerarentekort is de educatieve masteropleiding, kortweg 'eduma', in het leven geroepen. Deze opleiding bereidt studenten in een of twee jaar voor om voor de klas te staan. Eduma, aangekondigd met toeters en bellen, heeft een aantal pijnpunten. Studenten zitten op hun tandvlees of haken halfweg de opleiding af. Dit artikel, waarin acht studenten anoniem over hun opleiding getuigen, biedt een inzicht in de verhalen en verzuchtingen van de edumastudent.

HET WERK IS NOOIT KLAAR

Een eerste struikelblok is de torenhoge studielast. Het to-dolijstje is behoorlijk lang: verslagen schrijven, lesvoorbereidingen en groepswerken maken, EHBO- en STEM-sessies bijwonen, hoorcolleges bekijken, talrijke taken maken en examens afleggen. "Er zijn zo veel deadlines dat ik bang ben er eentje te missen, het werk is nooit klaar", zucht een edumastudente economie.

Naast de studielast, is de administratie een blok aan het been. Bij de eenjarige economische eduma moet de stage aan een hele resem regeltjes voldoen. Je moet stage lopen in een school gelegen in een stad en in een school gelegen buiten de stad, in een katholieke school en in een GO! school, en in ASO-, TSO- en BSO

richtingen. Je stage van het eerste semester mag pas beginnen vanaf 15 november en is begrensd tot 10 uur. Per week mag je slechts 5 actieve lessen geven met maximum 4 parallellessen. Kan er iemand nog volgen?

“

“De opleiding loopt verloren in details, de essentie van lesgeven verdwijnt op de achtergrond”

“

“Ik vraag me af waarom ik twee vakken heb waarin ik elke week exact hetzelfde leer”

platformen. "De opleiding loopt verloren in details, de essentie van lesgeven verdwijnt zo op de achtergrond", besluit een student cul-

tuurwetenschappen. "Er zijn zelfs dia's over wat je wanneer waar op bord moet schrijven", zucht een edumastudent economie met opgetrokken wenkbrauwen.

De combinatie theorie en stage loopt niet altijd even soepel. "De lesgevers beloven dat de hoorcolleges zullen stoppen op de tiende lesweek, nadien is het tijd voor onze stages. Nu blijken onze hoorcolleges toch door te lopen tot de dertiende lesweek", hekelt een talenstudent. "In de eenjarige eduma van cultuurwetenschappen krijg je tegelijkertijd je oriëntatiestage en je actieve stages. Dit is vreemd aangezien je oriëntatiestage een voorbereiding is op je actieve stage. Bij een oriëntatiestage leer je voor het eerst hoe je voor de klas moet staan. Wanneer je je oriëntatiestage hebt afgerond, kan je effectief lesgeven en aan je actieve stage beginnen. Bij de eenjarige eduma wordt deze structuur door elkaar gegooid", vertelt een edumastudent cultuurwetenschappen.

STROOM VAN FRUSTRATIES

"Ik vraag me af waarom ik twee vakken vakdidactiek heb waarin ik elke week exact hetzelfde leer. Alsof lesmethodes plots anders zijn omdat je in een andere taal spreekt", getuigt een taalstudent. "Met de frustratie van edumastudenten kan je met gemak de kern-

centrales sluiten”, grapt die. Een taalstudente die een eduma volgt gespreid over twee jaar gaat verder: “Ik vind dat de informatie voor je aan de opleiding begint correcter en realistischer moet zijn. Er wordt te veel werk geminimaliseerd. Bouw ook de vakoverschrijdende seminars af. Wanneer je nu, bijvoorbeeld, geen 14 op 20 haalt voor het zelfstudievak ‘EHBO’, krijg je in één klap vijf punten minder op je stage. Dat is niet redelijk.”

ZO GAAT IE GOED, ZO GAAT IE BETER

Verder is er een gebrek aan heldere communicatie binnen eduma, vertellen studenten. Informatie over de opleiding is vaak gespreid, je verliest soms een halve dag met uitzoeken hoe iets precies in elkaar zit. “Ik weet van toeten nog blazen, ik moet het allemaal zelf uitpluizen”, klaagt een economiestudent. “In een ideale wereld is er per cluster iemand om vragen te beantwoorden. Een alternatief is een algemene ‘FAQ’ per edumacuster op Ufora. Hierin kan alle essentiële informatie over de opleiding worden opgelijst. Deze maatregelen zouden al veel van de edumafrustraties de wereld uit helpen”, besluit de studente economie.

Voorzitter van de opleidingscommissie educatieve masters **Ruben Vanderlinde** be-

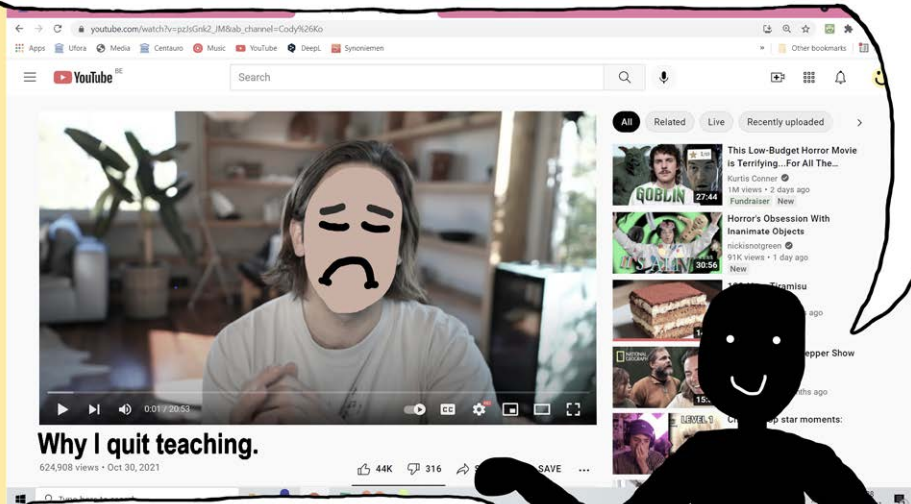
nadrukt vooral de complexiteit van de jonge opleiding die gericht is op een heel divers publiek aan studenten en waarbij alle faculteiten

“**De studielast is niet te zwaar als je je schoolwerk doorheen het jaar goed opvolgt**”
– Ruben Vanderlinde

betrokken zijn. Hij erkent dat er een aantal problemen zijn binnen de opleiding. “We zijn volop in de weer om deze problemen op te lossen. Er is een werkgroep administratieve vereenvoudiging opgestart, we proberen de communicatie te

verbeteren en het stageportfolio wordt hervormd. Sommige zaken met betrekking tot de stage zijn vastgelegd via eindtermen die ons worden opgelegd door de Vlaamse overheid; veel kunnen we hier niet aan veranderen. Ik wil er wel op wijzen dat in tegenstelling tot de acht anonieme getuigen, de algemene evaluatie over de opleiding, de vakken en de lesgevers bij studenten vrij positief is. Een opleiding van zestig studiepunten betekent bovendien fulltime studeren. De studielast is niet te zwaar als je je schoolwerk doorheen het jaar goed opvolgt. Zowel scholen als alumni zijn tevreden over de kwaliteit van onze opleidingen. Voorts blijven we luisteren naar feedback, want het werk is natuurlijk nooit klaar.”

Welkom in de educatieve master. Om jullie warm te maken voor dit jaar, laat ik een YouTube filmpje zien. Het gaat over Jérôme, die geen eduma heeft gevolgd.

Hopelijk vindt u inspiratie in zijn falen.

KILLJOY QUIZ - LUANDA CASELLA & NTGENT

23.11.2021 t.e.m. 27.11.2021

♀ NTGent (Minnemeers)

Een quiz over de vooroordelen waarvan je niet wist dat je had. Altijd prijs!

EEN KAARTJE KOST MAAR €15

(VOOR STUDENTEN)

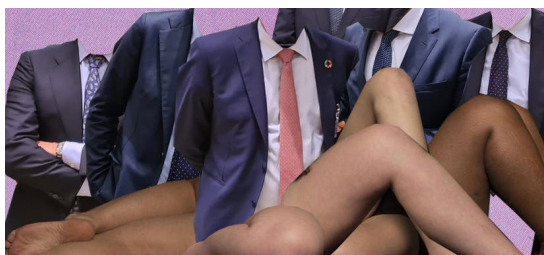

DISSIDENT - LARASTAAL & NTGENT

12.11.2021 t.e.m. 27.11.2021

♀ NTGent (Arca)

Zes Gentse jongeren die op school bekendstaan als 'probleemgeval' nemen het podium over.

DE GEMOEDEREN - HET KWARTIER/MARIËN & VON WINCKELMANN I.S.M. DE STUDIO

21.11.2021 t.e.m. 23.11.2021

♀ NTGent De Expeditie (DOK Noord)

Een stuk over een kamer vol mannen en over losbandige vrouwen die naar een eiland worden verbannen.

GRIEF & BEAUTY - MILO RAU/NTGENT

24.11.2021 t.e.m. 27.11.2021

♀ NTGent (Schouwburg)

Vier acteurs en actrices vertellen hun meest persoonlijke verhalen over dood en wedergeboorte. Een voorstelling over verdriet en schoonheid.

THE SCHAMPER TIMES

NIEUWS UIT DE STUDENTENVERTEGENWOORDIGING

MAANDAG 8 NOVEMBER 2021, THERMINAL, HOVENIERSBERG 24, 9000 GENT • NR. 625 • door Dries van Dort

Het lijkt alsof de studentenvertegenwoordigers nooit stilzitten. Hieronder volgt het tweewekelijkse nieuws uit hun wereld. Deze keer met een verrassend groen tintje en een vleugje mentaal welzijn.

PRAATJES VULLEN (KLIMAAT-) GAATJES

Klimaat is een heet hangijzer, en wordt (letterlijk en figuurlijk) alleen maar heter. Ook aan onze alma mater is het klimaat al enige jaren een thema. Zoals bij de studentenraad. Kwatongen die beweren dat de Gentse Studentenraad niet om het milieu geeft, krijgen deze maand misschien wel ongelijk. Heel de wereld kijkt deze weken namelijk naar de klimaatconferentie in Glasgow (eender welk Schots hol als je van de Amerikaanse televisiezender CNN bent) en onze studentenvertegenwoordigers dus ook. Naar aanleiding van de klimaatconferentie organiseren zij op 1 december dan ook een heus slotevenement omtrent het klimaat. **Ulrik Lenaerts**, klimaatonderhandelaar voor de EU, komt spreken. Het belooft een interessante én leerrijke avond te worden. Rijdt jouw auto ondertussen al op gras en drink je enkel nog biologisch bier? Dan ben je zeker welkom.

STERREBOS IS BOOS

Dichter bij huis hebben we het nog steeds over het milieu. De bouw van nieuwe universitaire homes van UGent, waar het zogenaamde Sterrebos voor moet

sneuvelen, beroeren nog steeds de gemoederen. De spanningen bereikten een hoogtepunt toen twee weken geleden een heuse bezetting van het bos plaatsvond door een tiental studenten dat er momenteel nog steeds zou zitten. De Gentse Studen-

tenraad heeft vorige maand een standpunt ingenomen ten gunste van de bouw van de nieuwe homes en sprak zich indirect dus ook uit over de boskap. Dat wil nog niet zeggen dat onze studentenraad een bende bomenhatende milieuvervuilers zijn. In een poging tot het faciliteren van *common ground* tussen de studenten, de stad, de universiteit, activisten en alle andere stakeholders, organiseren ze dan ook een verbindingsoverleg waarop er wordt geluisterd naar de bedenkingen en belangen van elke groep. Zo kunnen er in de toekomst hopelijk betere oplossingen gevonden worden die voor alle partijen werken. Zowel

milieufans als fans van goedkope koten zijn dus welkom. Betaalbare studentenhuysvesting is immers ook duurzaamheid, klinkt het bij de studentenraad. Een datum voor het overleg is nog niet bekend, dus houd je best de sociale media van de GSR in het oog.

LUCHT JE HART BIJ EEN STUDENT

Het ging er in de vorige editie ook al over: Epione is de nieuwe chatlijn waar studenten die mentaal in zwaar weer zitten even hun hart kunnen luchten. De chatlijn is maandag 8 november opgestart. De persoon aan de andere kant van de lijn is geen volwaardig psycholoog, maar een vrijwillige student die een training heeft gevolgd voordat die achter het toestelbord kroop. De chatlijn is er voor alle studenten en kan een eerste aanspreekpunt zijn voor studenten die het allemaal even niet meer zien zitten en nood hebben aan een (anoniem) luisterend oor. De vrijwilliger aan de andere kant van de lijn kan de student, indien nodig en gewenst, ook doorverwijzen naar verdere hulpverlening.

LAND VAN VERBORGEN NAZIGOUD EN (NET GEEN) KINDSOLDATEN

DOOR NETTE DE SCHRIJVER
BEELD DOOR RINA LAMPETTI

Dat Zwitserland niet goed is in keuzes maken en zich altijd subtiel neutraal houdt, is al langer geweten. Waarom ze daarentegen nog steeds niet besloten hebben de verplichte legerdienst overboord te gooien, blijft tot op heden een raadsel.

Alle mannelijke inwoners van Zwitserland met een Zwitsers paspoort ontvangen in de loop van hun achttiende levensjaar een brief waarin staat dat ze verwacht worden op de verplichte infodag van het leger. Er zijn nog meer landen waarin deze mid-deleeuwse praktijken plaatsvinden, maar het geval van die gruyèrevreters op hun besneeuwde bergtop is bijzonder opvallend.

ORDNUNG UND DISZIPLIN

Het leger maakt een groot deel uit van de Zwitserse internationale identiteit, wat ervoor zorgt dat het land gedisciplineerd en strak overkomt. Laat dat nu exact het imago zijn dat het wil uitstralen naar de buitenwereld. In dit land van fondue, raclette en tweederangscho-

colade wordt iedereen met een Zwitsers paspoort en een kruisje in het vakje 'mannelijk' verplicht om vanaf het achttiende levensjaar hun land te dienen in het leger.

“

Mensen met een aangeboren ziekte of handicap betalen elf jaar lang een boete

Wie dacht dat dergelijke verhalen van de tijd van Wereldoorlog I dateren, zit er dus goed naast: het land dat de reputatie heeft nooit in een oorlog betrokken te raken, is het laatste in West-Europa waar dat instituut nog overeind blijft. Onderzoek naar de vox populi geeft een inzicht in wat de jeugd ervan denkt: de meerderheid vindt het leger flauwekul en “een verspilling van tijd”, aldus **Linus Schiltknecht**, een twintigjarige échte Zwitser.

Marcos Milanez, een 21-jarige en al evenzeer levensechte Zwitser, vindt het absoluut belachelijk dat de legerplicht enkel geldt voor

mannelijke burgers. “Voor iedereen of voor niemand. Dat het leger bestaat, vind ik niet slecht, maar dat het verplicht is, snap ik niet.” Iedereen is het eens over dat het leger wel mag blijven bestaan, maar dus niet verplicht. De staat zou de soldaten degelijk moeten verlonen en zich inzetten om het beeld van een carrière in het leger veel interessanter te maken voor iedereen.

PIF-POEF-PAF, ZET JE MOREEL KOMPAS MAAR AF

Natuurlijk wordt een aantal mensen ook geconfronteerd met een ethisch dilemma wanneer het gaat over geweld en wapens. Dan geeft de overheid je een verlaat-de-gevangenis-zonder-te-betalenkaart, en mag je de intrede in het effectieve leger achterwege laten. Niet zonder consequenties natuurlijk, want wanneer je beslist om niet te vechten, wordt er verwacht dat je burgerdienst gaat doen. Dit gaat natuurlijk gepaard met een berg nadelen. Zo duurt het anderhalve keer zo lang en is het veel minder goed betaald.

Je kan ook wegens fysieke of mentale tekortkomingen ongeschikt verklaard worden tijdens de militaire controle. Dan gaat het, bijvoorbeeld, over een posttraumatische stressstoornis, een depressie of autisme, maar evengoed om iets

zo banaal als slaapwandelen. Wanneer je door deze beperkingen niet in staat bent om legerdienst te doen, krijg je nog de mogelijkheid om burgerdienst te incasseren. Wanneer je een fysieke beperking hebt die ook dit niet toelaat, heb je dikke pech en moet je betalen. Mensen met een aangeboren ziekte of handicap betalen dus elf jaar lang elk jaar een boete omdat ze niet geschikt zijn voor het leger of een plaatsvervangende dienst. Die bedraagt drie procent van je inkomen, en minstens vierhonderd Zwitserse frank per jaar. De duur van deze verplichte dienst is enorm vaag. Wanneer je heel de dienst onafgebroken doet, ben je minstens driehonderd dagen kwijt. Wanneer je het wil combineren met studies of werk, en per jaar 26 dagen (dit is het verplichte minimum aantal dagen) aan het leger geeft, hang je er voor minstens tien jaar aan vast. Het burgerdienstalternatief bestaat trouwens pas sinds 1996,

daarvoor was het óf vechten, óf naar de gevangenis.

73,2 PROCENT

Niet iedereen is een even grote fan van dat systeem. De GSOA (*Gruppe für eine Schweiz ohne Armee*) stelde op 22 september 2013 een volksinitiatief voor. “Ja zur Aufhebung der Wehrpflicht” (Ja voor de opheffing van de dienstplicht) was de tagline van hun initiatief om de Zwitserse legerplicht af te schaffen en er een vrijwillig leger van te maken, met soldaten die er effectief willen zijn. Hun argumenten voor de afschaffing van de verplichte legerdienst waren feitelijk onderbouwd, maar toch werd het initiatief weggestemd met een overweldigende 73,2 procent van de stemmen.

Er waren nochtans effectief gegronde argumenten te bedenken.

Om te beginnen zijn er veel te veel soldaten voor het beperkte aantal taken die het leger vervult. Ook is het leger een geldspons. Per jaar wordt er 4,5 miljard Zwitserse franken van de belastingen het leger in gepompt. Dit terwijl er sectoren zijn die dit geld veel harder nodig hebben, denk maar aan de sociale sector of het onderwijs. Jongeren verplichten om dienst te doen, is een deel van hun vrijheid afnemen, wat niet kan in de sa-

menleving van vandaag, luidt het standpunt van de GSOA.

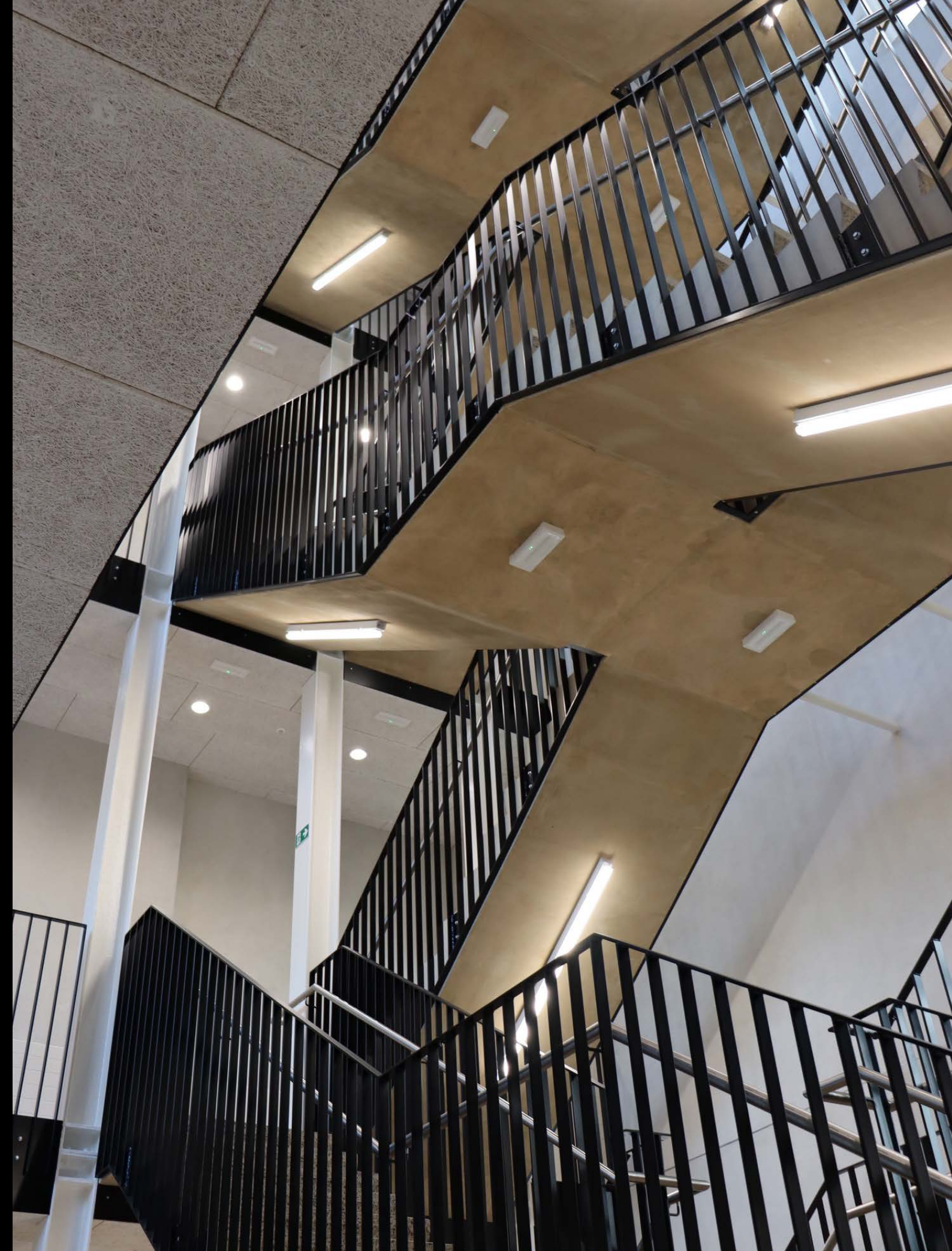
Dus de volgende keer dat je nog eens een dieptepunt bereikt in je – volgens jou – miserabele leven, troost je dan met de gedachte dat je ten minste geen Zwitsers paspoort bezit. Want terwijl jij moet vechten met je emoties, moeten ze daar vechten voor hun vaderland.

Sinds dit jaar is het Technicum weer in gebruik. In blok 1 trok afgelopen maand de administratie van de faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen in. Voor de studenten werden er naast nieuwe lokalen ook studieruimtes voorzien in blok 2.

DOOR THOMAS DE PAEPE

DOOR PIETER BEIRENS

Van zatte nonkels tot Twitter: iedereen heeft een mening over politiek. Ondertussen proberen politicologen het fenomeen toch wat wetenschappelijk te benaderen. Hier volgt een korte selectie van bekende en minder bekende politicologische weetjes.

1. OORLOG VOOR LIEFDE

Wat moet je als democratisch verkozen leider doen wanneer het volk je niet meer leuk vindt? Zeer simpel: voer een oorlog. Het 'rally 'round the flag-effect' is niet alleen het enige politicologische concept met een ietwat interessante naam, het is ook het gedocumenteerde effect dat een politieke leider een kortstondige, maar sterke stijging in hun populariteit ervaart wanneer het land in oorlog of internationale crisis verkeert. Hierbij wordt spontaan gedacht aan **Bush II** tijdens de periode na de aanslagen van 11 september, maar het concept dateert al van de jaren 1970. Politicologen zien twee mogelijke oorzaken. Ofwel wordt de leider op dat moment gezien als het symbool van nationale trots waar de bevolking zich achter schaaft, ofwel zijn de oppositiepartijen op zulke momenten zeer stil en wordt het gebrek aan politiek conflict geïnterpreteerd als een regering die goed functioneert.

2. ALLE KLEUREN VAN DE REGENBOOG?

In de Verenigde Staten vechten de Democraten en de Republikeinen, en in Nederland zitten zestien verschillende partijen in de Tweede Kamer. In België hebben we dan weer elf partijen met acht verschillende kleuren. Wanneer dit soort variaties in vraag gesteld wordt, kijkt de politicologie naar de wet van Duverger. Die oppert dat een land met een meerderheidsstelsel waar een bepaald geografisch kiesdistrict maar één enkele persoon kan verkiezen voor een parlement, meer zal neigen naar een tweedelig partijsysteem. Zo zien we dat landen als de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk eerder naar twee grote partijen neigen, in tegenstelling tot landen met een representatief kiessysteem zoals België of Nederland. Maar niet getreurd, fans van de nuance: er zijn nog een heleboel uitzonderingen en andere factoren die ervoor zorgen dat deze wet eerder een handige aanbeveling lijkt.

3. VOX-PARADOX

Nu de opkomstplicht voor de gemeenteraadsverkiezingen gesneuveld is, rijst de vraag: waarom gaan mensen eigenlijk stemmen? Volgens de 'rational choice-benadering' is het simpel: dat zullen ze niet doen. Een individuele stem heeft weinig impact, dus is een inspanning doen om te stemmen geen rationele keuze. Helaas voor hen, gaan er toch mensen stemmen. Zo ontstaat de 'paradox of voting'. Waarom stemmen als je stem toch geen impact heeft? Politicologen geven enkele mogelijke verklaringen. Omdat je gesocialiseerd bent te denken dat het je burgerplicht is, bijvoorbeeld. Of omdat je de gewoonte hebt gecreëerd bij je eerste paar verkiezingen. Ook het gevoel dat je stem tóch belangrijk is, bij een spannende verkiezing, bijvoorbeeld, lokt meer mensen naar het stembureau. De stembokjes zullen dus vermoedelijk niet gauw leeg blijven bij de volgende verkiezingen.

“Vegetariërs en vegans worden vrij positief bekeken”

EIGEN
ONDERZOEK
EERST

DOOR DRIES VAN DORT

Naar aanleiding van World Vegan Day op 1 november hebben we Ben De Groeve uitgenodigd om te praten over zijn onderzoek omtrent hoe vegetariërs en veganisten gepercipieerd worden. Wat waren de resultaten en waarom is dergelijk onderzoek belangrijk?

Waarover gaat je onderzoek?

“In mijn doctoraat ‘You are what you eat, or shouldn’t you?’ heb ik onderzocht wat de perceptie is van de meerderheid, die niet vegetarisch eet, over vegetarische en veganistische mensen. Dit binnen de context van promotie van plantaardige voeding. Daar is al heel wat onderzoek naar gedaan, maar ik focus mij op het sociaal aspect en meer bepaald op stereotypes.”

Die percepties werden gemeten via het zogenaamde ‘stereotype content model’. Ben legt uit: “Dat omvat theorieën die ervan uit gaan dat stereotypes gevat kunnen worden in verschillende dimensies. Eén van die theorieën gaat uit van drie dimensies. Deze zijn moraliteit (in welke mate heeft een persoon of groep behulpzame of schadelijke intenties), sociabiliteit (in welke mate is iemand sociaal vaardig) en competentie (het vermogen waarmee iemand doelen kan bereiken). Ik ging ervan uit dat vegetariërs en veganisten als meer moreel gepercipieerd zouden worden, maar ook als minder *sociable* (op gezelschap gesteld, *red.*) omdat ze tot een minderheid behoren. Daarnaast ging ik ervan uit dat bepaalde stereotypes, namelijk excentriciteit en moralisme, specifiek van toepassing zouden zijn op moreel gemotiveerde minderheden.”

Welke conclusies kon je daaruit trekken?

“Vegetariërs en veganisten worden in het algemeen vrij positief bekeken. Ze worden gezien als moreel, geëngageerd en bewust rond thema’s zoals gezondheid, milieu en dierenwelzijn. Er heersen echter ook negatieve percepties: zo worden vegetariërs en veganisten inderdaad vaker aanzien als minder *sociable*. Ben legt uit: “Je gaat, bijvoorbeeld, samen naar een restaurant waar traditionele voeding geserveerd wordt.” Dan kunnen

“

“Mensen die vlees eten zijn minder geneigd om zich met vegetariërs en veganisten te associëren of identificeren”

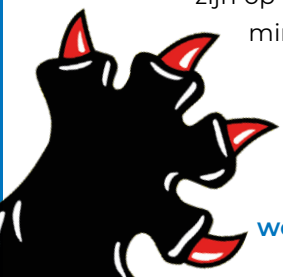
vegetariërs en veganisten gepercipieerd worden als lastiger, moeilijk en kieskeurig.

“De belangrijkste bevinding van mijn onderzoek was echter dat vegetariërs en veganisten als meer moralistisch kunnen worden gezien en dat dit een lagere sociale aantrekkelijkheid van beide groepen kan voorspellen.” Met andere woorden: vanwege die moralistische impressies zijn mensen die vlees eten minder geneigd om zich met vegetariërs en veganisten te associëren of identificeren.

Is de perceptie van omnivoren ten aanzien van vegetariërs of veganisten positiever of negatiever dan je had verwacht?

“In de literatuur wordt meer gefocust op het negatieve, maar het is ook menselijk om een bias te hebben naar het negatieve.” In het onderzoek werd aan deelnemers gevraagd welke woorden ze associeerden met vegetarische en veganistische mensen. “70 procent van de woorden die ze associeerden met vegetariërs waren positief. Bij veganisten was het meer dubbelzinnig. Ik vond de resultaten positiever dan verwacht, maar aangezien negatieve percepties een barrière kunnen vormen bij het promoten van plantaardige voeding heb ik deze verder onderzocht.”

LANG LEVE DE LEUGEN!

DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU
BEELD DOOR PIETER-JAN FREES & COLLIN CARDON

Slecht nieuws doet heel snel de ronde. Dat maakten de geruchten op Student Kick-Off en de 'gevaaren' van vaccins maar al te vlug duidelijk. Is desinformatie zo gevaarlijk als we denken? Kan je er zelf in verstrengeld raken? Kan je je er tegen wapenen?

Op de avond van de Student Kick-Off werd Gent geteisterd door grimmige berichten over steekpartijen en ander geweld, specifiek gericht naar studenten die bij een vereniging zitten en dus te herkennen zijn aan hun lintje. Mensen deden hun lintjes uit en verplaatsten zich enkel in groep. Na enkele angstige uren liet de Gentse politie via hun socialemediakanalen weten dat er niks van aan was. Tot op vandaag zijn er echter studenten die zich op straat alleen niet veilig voelen. Hoe komt het dat desinformatie en *fake news* zo'n grip op ons hebben? En wat voor risico's houdt dat in?

DESINFOWAT?

Complotdenken en *fake news* zijn zo oud als de mens zelf: de Romeinen waren ook al sceptisch over hoe Rome nu écht is afgebrand, de pest werd jarenlang in joodse schoenen geschoven, maar sociale media hebben de aard en de schaal van het fenomeen volledig veranderd. Online verwijt men elkaar gretig *fake news* en desinformatie te verspreiden, maar wat is dat nu precies?

De deskundigengroep voor *fake news* en online desinformatie van de Europese Commissie (HLEG) definieert desinformatie als "alle vormen van valse, inaccurate, of

misleidende informatie die ontworpen, gepresenteerd en gepromoot wordt om opzettelijk publieke schade te veroorzaken of winst

“

Bij gebrek aan een bevredigende verklaring gaat men op zoek naar wilde verhalen

te maken". Daarin zit meteen ook de reden waarom mensen desinformatie verspreiden: maatschappelijke destabilisatie en winstbejag. De Veiligheid van de Staat (VSSE) onderscheidt *fake news*,

desinformatie en complottheorieën in verschillende publicaties als een maatschappelijke dreiging die zowel vanuit extreemrechtse als extreemlinkse pro-Russische hoek komt. Die Kremlinstrategie zou verdeeldheid en wantrouwen moeten zaaien ten aanzien van nationale en Europese instanties om de maatschappelijke cohesie te ondergraven.

KUDDE SCHAPEN!

Maar waarom gaan mensen erin mee? In tijden van crisis grijpen mensen gretig naar een houvast. Desinformatie en complottheorieën spelen in op de angsten die instabiliteit en verandering met zich meebrengen. Bij gebrek aan een bevredigende verklaring gaat men op zoek naar wilde verhalen die de uitleg bieden die men ver-

wacht. *Confirmation bias*, heet dat. Mensen gaan snel op zoek naar informatie die hun eigen vooroordelen of theorie bevestigt. Een overdaad aan informatie op het wereldwijde web maakt dat ook meteen een stuk makkelijker.

De podcast 'Complot tegen de Waarheid' – een samenwerking tussen het Hannah Arendt Instituut en *De Standaard* – benadrukt dan ook dat complotdenken en *fake news* inspelen op psychologische processen die we in elk van ons terugvinden. Ja, zelfs bij jou. Zo is het zien van verbanden waar ze er niet altijd zijn, iets evolutionairs. De neiging om vaak onbestaande patronen en betekenissen te ontwaren in willekeurige gegevens noemt men 'apofenie'. Je vergroot je overlevingskansen wanneer je te vaak patronen ontwaart dan wanneer je het allemaal laat passeren. Dat neemt echter niet weg dat het soms ronduit gevaarlijk is om verstrikt te raken in een web van complotten.

Iemand die zijn leven wijdt aan wetenschappelijk onderzoek naar kanker, wordt doorgaans competentier geacht in dat veld dan, zeg maar, **Ingeborg**. Chemotherapie voelt dan ook efficiënter aan dan gember. Maar in de wereld van desinformatie komt die schijnbare evidentie al snel op de helling te staan.

Na onderzoekwerk voor zijn eigen winkel komt de doorsnee samenzweringstheorist ook in contact met wat men het 'dunnin-krugereffect' noemt. De massa aan online informatie zorgt ervoor dat incompe-

pen en commissies oprichten. Hoe krijgt een bron het gezag van de waarheid? Transparantie is essentieel. Factcheckers tonen bij de ontzenuwing van de leugen een uitgebreide bronnenlijst die elke ontmaskering onderbouwt. Men grijpt vaak naar traditionele media; journalistieke legitimiteit is dus essentieel. Maar waar ligt de grens tussen een platform bieden aan complottheorieën en berichten geven? Vanaf welk punt is factchecken een pleister op een open botbreuk? Verzeild geraken in het denkkader van een complottheorie valt te vergelijken met een radicaliseringsproces. Het is enorm persoonlijk en gaat vaak gepaard met sociale isolatie. Dat maakt de oplossing dan ook ontzettend complex. Deradicalisering heeft geen glashelder stappenplan. Rideliculisering gaat radicalisering enkel versnellen. Spreken over 'wappies' verhardt het debat wanneer er juist zo veel nood is aan een continu gesprek.

“

Verzeild geraken in een complottheorie valt te vergelijken met een radicaliseringsproces

tente mensen hun eigen kennis en competentie overschatten; ze wanen zich bovengemiddeld competent. Daar staat tegenover dat mensen die effectief heel competent zijn, zich minder competent schatten dan ze werkelijk zijn.

MEDICATIE TEGEN DESINFORMATIE?

Wat kan er tegen *fake news* en complottheorieën gedaan worden? Menige regering zit met de handen in het haar. Dus ze doen wat ze doorgaans doen: werkgroe-

Kent 'Among Us' een ideale democratie?

De eerste lockdown: door velen herinnerd als die periode waarin we allemaal een beetje gek werden. In het kader van een algemene psychose gaf die tijd ons ook de videogame 'Among Us'. Een moordmysterie met mogelijk de ideale democratie.

In 'Among Us' loop je als astronautje, of 'kosmonautje' voor de kameraden, rond op een ruimteschip om onderhoudstaakjes te verrichten. Er zijn echter enkele spelers, de *impostors*, wiens job het is om de rest te vermoorden. Het is dan aan de niet-moordlustige groep, de *crewmates*, om te achterhalen wie die *impostors* zijn en ze door middel van zeer democratische methoden ostentatief het ruimtetuig uit te gooien. Sterker nog: als we naar de ruimteschepen van 'Among Us' kijken vanuit het oogpunt van de participatietheorieën uit de politieke wetenschappen, zien we een bijzonder gesofisticeerde democratievorm voor een moordmysterie in de ruimte.

Een stemming in 'Among Us' is vrij simpel. Wanneer een lijk ontdekt wordt op het schip, wordt een vergadering bijengeroepen. Op die vergadering wordt voor een bepaalde tijd gepraat over wie verdacht wordt van de moord. Nadat die periode afloopt, volgt een stemming: iedereen brengt een stem uit op wie zij denken dat een bedrieger is en de speler waarvoor het meest gestemd is, wordt buitengegoid. Vanuit politicologisch oogpunt kunnen we dit beschrijven als een hybride van twee democratievormen: de directe en de deliberatieve democratie.

Een directe democratie is een democratie waarin iedere burger rechtstreeks kan stemmen op een politieke beslissing, zoals bij een

referendum. Bij een deliberatieve democratie wordt naar consensus gezocht via overleg. Mensen praten met elkaar over een politieke kwestie en werken samen naar een be-

“

Een democratisch-legitieme beslissing van wie het schip wordt uitgegooid

slissing. In de discussieperiode van 'Among Us' herkennen we de deliberatieve democratie, in de stemming herkennen we de directe variant.

Vanuit het standpunt van de politieke wetenschappen wordt verwacht dat een deliberatieve democratie bepaalde voordelen oplevert. Zo zouden discussianten beter zijn in het beargumenteren van standpunten (het sociaal leren-argument), zouden er betere beslissingen genomen worden en hebben die beslissingen een groter draagvlak. Dit komt op het ruimteschip van 'Among Us' wel van pas. Elkaar overtuigen is van vitaal belang, dus kan je je vermoedens van schuld maar beter degelijk onderbouwen. Ook het delen

van kennis en inzichten zou tot een betere beslissing leiden.

Waar een deliberatieve democratie op consensus bouwt, wordt in 'Among Us' gekozen om op het laatste moment toch voor een directe democratie te gaan. Gelukkig heeft een directe democratie een ander voordeel: inclusiviteit. Niet iedereen kan zijn zegje doen tijdens een discussie, maar iedereen wordt wel betrokken bij de stemming. Dit leidt dan weer tot een zeer democratisch-legitieme beslissing van wie het schip uitgegooid wordt, aangezien iedereen meebeslist en een gelijke stem heeft.

In die zin is 'Among Us' een beetje het participatieve beste van twee werelden. Iedereen wordt betrokken en beslissingen worden op voorhand grondig overlegd. Helaas was dit paradijs van de politieke besluitvorming geen lang leven beschoren en werd de vrije discussietijd in een vorige update vervangen door een beperkend systeem van vaste dialoogopties. *O tempora, o mores.*

Daddy? Sorry ... Daddy? Sorry ... Daddy? BREACHING IN DE ETNOMETHODOLOGIE

Heb je ooit je leerkracht aangesproken met 'mama'? Of in de winkel hulp gevraagd aan iemand die er niet werkte? Proficiat, je bent nu een sociale wetenschapper ervaren in de methode 'breaching' uit de etnomethodologie. Dat kan verfrissend ogen op je LinkedIn-profiel, maar eerst moet je natuurlijk wel weten wat het is.

Mensen zijn soms *socially awkward* wezens. We verspreken ons en schatten situaties meer dan eens fout in. Psychologen zouden je ongepast of ongemakkelijk gedrag omcirkelen in hun nota's. Volgens sociologen, echter, ben je een experiment aan het uitvoeren.

In de sociologie is er een strekking genaamd etnomethodologie. Ze bestudeert hoe "sociale orde onstaat uit een interactieproces". Denk 'Lord of the Flies' of typische discussietjes binnen gezinnen met jonge kinderen over speelgoed, iPads of cornflakes. Er ontstaan regels uit gesprekken en haargetrek want mensen hebben niet graag te veel gesprekken of haargetrek. Maar vooral interessant is de methode die de grondlegger **Harold Garfunkel** bedacht om zijn studenten warm te maken voor zijn lessen: breaching. Bij breaching is het doel van het experiment een bepaalde sociale regel of structuur bloot te leggen door hem te breken. Breaching is een methode waarmee je niet echt veel theorie kunt opbouwen: ze wordt eerder gebruikt als bewijsvoering. Het feit dat je verwachtingen kan breken, impliceert dat er verwachtingen zijn. Voor de harde wetenschappers die dit lezen: je kan geen onbestaande pot breken, toch?

Breaching kan heel humoristisch werken. Wie in de les zit met een onesie aan, zal gegrinnik krijgen van zijn collega-toetsentokkelaars. Als je favoriete prof een BV imiteert of een zatte tante plots begint te dansen, breken deze even met de klassieke verwachtingen. Ze breken, tot algemene joligheid, met hun 'normale' gedrag. We vinden het ook hilarisch als een politicus in een pandapak kruipt en zo compleet breekt met wat we verwachten van een doorsnee volksvertegenwoordiger. Andere grappige breaching-implementaties die je zelf eens kan proberen, zijn: winkelen uit andermans supermarktkarretje, expliet vertellen aan de telefoon dat je op het toilet zit en vragen of ze de plons hoorden, of doen alsof je geen jota begrijpt van iemand die je vraagt wat je naam is. Als onderzoeker valt het ook aan te raden om zeer goed op te letten hoe de sfeer compleet wegzakt wanneer je verboden middelen rondstrooit op een kinderfeestje. Je zal voelen dat het sociale weefsel rondom je daar toch speciaal op gaat reageren.

Garfunkel stuurde zijn studenten op pad met absurde opdrachten. Een daarvan was, bijvoorbeeld: "Wandel binnen in je huis alsof je er nog nooit geweest bent". Leerlingen spraken hun ouders aan met de voornaam, vroegen waar de borden stonden in hun ouder-

schamper
Het onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent
ZOMEREDITIE 2021

DE

KU LEUVEN

IS OOK
LEUK

Een voorbeeld van breaching. Een onuitgesproken concurrentie komt boven wanneer Schamper de KU Leuven omarmt.

lijke huis, vroegen papa wat hij eigenlijk deed van werk. Ouders dachten dat hun kinderen ziek waren geworden: er kwamen dan ook verhalen van ouder-kindrelaties die de experimenten niet zonder kleerscheuren overleefd hadden. Breaching breekt dus op effectieve wijze dat wat sociologen graag sociale structuur noemen en legt het dwingende karakter van normen bloot. Probeer maar eens voor te steken in een rij of een vreemde aan te spreken in een tram, je zal snel merken wat de maatschappelijke norm is.

Wetenschappers aller landen, verenigt u!

DOOR NATHAN LAROY

Wetenschap en filosofie: het zijn wellicht de meest complexe, doch interessante kennistakken die wij, mensen, aan het uitdokteren zijn. En dat verdient een ode! Jawel, de Nacht van de Vrijdenker en de Dag van de Wetenschap piepen weer om de hoek.

Wat zou een mens in de nakende kille herfstmaanden toch doen zonder zijn geliefkoosde wetenschappen en teerbeminde filosofische denkwerk? Wellicht een serietje bingen. Alhoewel zo'n bingemarathon zeker waarde heeft, moet iedereen ook toegeven dat de uitzinnige natuur van onze wetenschappen betoverend mooi en simpelweg boeiend kan zijn. Al het bewijs hiervoor zal op zondag 28 november doorheen volledig Vlaanderen te bezichtigen en te ervaren zijn – gratis en voor niets! Zowel op locatie als online zullen labo's, universiteiten, musea en bedrijven allerhande hun deuren openzetten zodat voor eens en voor altijd duidelijk wordt hoe fascinerend en onmisbaar wetenschappen eigenlijk zijn. Iedereen zal er iets naar zijn gading vinden: zij die graag de meest markante feitjes en ontwikkelingen aanzien en -horen, zullen lezingen, demo's, podcasts, rondleidingen en shows kunnen bijwonen. Ook de meer hands-on, praktisch aangelegde enthousiastelingen onder ons zul-

len zich kunnen amuseren met, onder andere, workshops, experimenten en games.

De Dag van de Wetenschap is Vlaanderens grootste wetenschapsevenement en is ondertussen aan zijn elfde editie toe. De aftermovies van de edities 2019 en 2020 leveren het bewijs dat wetenschapsbeleving

“

Wetenschap en filosofie hebben vooral betrekking op de mens en hoe die leeft

en -ontdekking verre van saai hoeven te zijn. Omdat de online editie van vorig jaar, die toen door de eerste coronagolven als substituut diende, aantoonde dat diezelfde wetenschap een digitale Dag van de Wetenschap kwaliteitsvol kon brengen, zal de digitale experimenteerzone voortaan online blijven doorgaan. Zo zal het, in de woorden van de organisatoren: “elke dag Dag van de Wetenschap zijn”.

Wetenschap zou echter niets zijn zonder zijn intellectuele kompanen en critici. Daar-

om wordt in de nacht van 19 op 20 november de Nacht van de Vrijdenker georganiseerd. Ook dit filosofiefestival zal de gebundelde krachten van live en online platformen ten volle benutten en zo de toeschouwers kunnen voorzien van een heel breed arsenaal aan sprekers, denkers en critici uit binnen- en buitenland. Naast zaken als een boekenstand en enkele workshops, wordt ook dit jaar in De Voo? uit een propvol programma georganiseerd waarbij aan de hand van monologen en debatten verscheidene topics en meningen daaromtrent worden aangekaart en bediscussieerd. Laat je echter niet afschrikken door de gewichtige connotatie achter een term als 'filosofie-festival'. Hoewel abstracte onderwerpen als rationaliteit, vrije wil, ethiek en democratie zeker de revue zullen passeren, zullen ook maatschappelijk prangende thema's besproken worden. Zaken als seksueel geweld, sociale rechtvaardigheid, de erfenis van het koloniale verleden en de onzinnigheid van de meeste psychologische tools die HR-bureaus gebruiken, zorgen ervoor dat dit festival de link met ons dagelijkse bestaan niet verwaarloost. Wetenschap en filosofie hebben namelijk nog steeds eerst en vooral betrekking op de mens en hoe die leeft, op zichzelf en in een sociale context. Je kan het er allemaal gaan ontdekken.

 Vlaamse
overheid

NACHT VAN DE VRIJDENKER

**ONLINE OPENING OP 19/11
LIVE IN VOORUIT GENT OP 20/11**

WIE KOMT ER LANGS?

STEVEN PINKER

Hij is cognitief-experimenteel psycholoog en professor aan de universiteit van Harvard. De meningen mogen dan wel sterk verdeeld zijn wat betreft zijn ideologieën en zijn intellectuele persona, hij is en blijft een uiterst invloedrijke denker. Dit jaar opent hij de online Dag van de Vrijdenker met de vraag waarom fake news, wetenschappelijke onzin en complottheorieën zo overvloedig blijven en betoogt vervolgens de kracht van menselijke rationaliteit als motor van vooruitgang. Een mogelijk nadeel is dat de voordracht noodzakelijkerwijs in het Engels zal plaatsvinden

(19/11, online, 22u10 - 23u00)

KATLEEN GABRIËLS

Deze moraalfilosoof is gespecialiseerd in computerethiek, werkt aan de universiteit van Maastricht en zal in de Domzaal in De Vooruit de mogelijkheden en vooral uitdagingen omtrent digitalisering, AI en *big data* aankaarten. Ze pleit ervoor een ethisch raamwerk te ontwikkelen waarin uitgeschreven staat hoe de mens dient om te springen met dergelijke robotica en AI. Zodat het uitwerken van regelgeving gebeurt voor en tijdens hun ontwikkelingsversnelling en niet post hoc.

(20/11, Vooruit, 22u45 - 23u30)

VOLKSSTERRENWACHT ARMAND PIEN

Gefascineerd door de ruimte? Dan is een bezoekje aan de UGent Volkssterrenwacht Armand Pien wellicht iets dat jou zal interesseren. Na decennia van verwaarlozing en verval werd onder impuls van wijlen Armand Pien besloten de sterrenwacht

te restaureren en te heropenen voor het publiek. Het grootste pronkstuk dat er uitgesteld staat, is ongetwijfeld de Van Monckhoventelescoop en deze is tevens cultureel erfgoed. De UGent organiseert een geleid bezoek en er worden ook kinderactiviteiten georganiseerd, namelijk een zoektocht en astronautenchallenge.

GENDER BATTLE OF PAIN IN DE KROOK

Het eeuwenoude, penibele debat omtrent de vraag welk geslacht de meeste pijn kan verdragen zal voor eens en voor altijd beslecht worden. Op interactieve wijze zal je in De Krook kennismaken met de wetenschappelijke basis van het fenomeen 'pijn' en je kan er ook – vrijblijvend weliswaar – deelnemen aan een experiment dat pijndrempels in kaart brengt. Met andere woorden, wie geïnteresseerd is in waar pijn vandaan komt en waarom mensen het zo verschillend lijken te ervaren, zal hier ongetwijfeld iets naar zijn gading vinden.

(PRE-)KLINISCHE BEELDVORMING IN U(Z)GENT

'Nucleaire geneeskunde' en 'Infinity Lab' zijn termen die nogal tot de verbeelding spreken. Deze diensten zullen op de Dag van de Wetenschap opengesteld worden voor het publiek voor een geleid bezoek in de wereld van de medische beeldvorming. Ben je geïnteresseerd in het menselijk lichaam en meer bepaald in hoe specialisten erin slagen onze binnenkant driedimensioneel in kaart te brengen? Dan is deze rondleiding perfect voor jou. Gezien de aard van de machines zijn wel enkel meerderjarigen toegelaten. Maar zie dit als een troef: je zal niet geconfronteerd worden met het gemekker van vervelde kinderen.

WAT ALS CHARON EEN MYSTERIEUZE BARISTA WAS?

RECENSIE: 'UNDER THE WHISPERING DOOR'

DOOR COLLIN CARDON

Walter Price is een van die bazen die minder emotie toont dan de gemiddelde politicus. Mensen ontslaan voor een kleine fout, ongelukkig gescheiden, en gelukkig in zijn beroep als advocaat: waarschijnlijk iemand die wel door een persoon of twee dood wordt gewenst. En laat dit nu net gebeuren.

Walter komt – al dan niet spijtig genoeg – plotseling aan zijn einde door een hartaanval. Moge hij in vrede rusten. Of niet natuurlijk.

Want Walter reïncarneert niet, gaat niet naar de hemel, de hel, niet naar de eeuwige jachtvelden. Hij blijft. Niet in zijn lichaam, welteverstaan, maar als een klassieke geest: niemand hoort of ziet hem, en zo ziet hij op zijn begrafenis niet alleen hoe weinig mensen hem een laatste groet brengen, maar ook hoe zelfs zijn ex-vrouw eerder opgelucht dan triestig lijkt te zijn. En zo begint het nieuwe leven-na-leven van Walter Price.

Gelukkig blijft hij niet lang alleen. Hij wordt door **Mei**, een Aziatische tiener en *reaper* van dienst, begeleid naar zijn nieuwe thuis: een koffiehuis. Onder leiding van de eeuwig rustige **Hugo**, geholpen door diens overleden grootvader **Nelson**, assistentiehond **Apollo**, en natuurlijk *reaper* Mei. In het koffiehuis krijgt hij de nieuwe spelregels te horen: hij is dood, of hij dat nu wil aanvaarden of niet, en kan niet te ver buiten het koffie-

huis komen zonder het laatste beetje menselijkheid dat hij nog heeft, te verliezen. Het enige wat hij kan doen, is zijn eigen dood onder ogen zien, en uiteindelijk door de fluisterende deur gaan, zijn leven finaal achter zich latend, maar niet wetend wat erna komt.

“

Als deze man de memoires van Riktor zou schrijven, zou hij de rectorverkiezingen wel overtuigend kunnen winnen

En zo krijgen we gedurende een dikke driehonderd pagina's het relaas van Walter te lezen die zijn eigen dood moet leren aanvaarden, met behulp van de mysterieuze barista Hugo. Schrijver **T.J. Klune** blinkt, net als bij zijn vorige boek, uit in het portretteren van een persoon die zijn leven moet

opgeven en een nieuw leven moet starten. Hij is dan ook op zijn best in het uitbeelden van de frustraties die Walter voelt als geest. De onkunde om zelfs maar een stoel vast te pakken of de verslagenheid dat niemand hem kan horen, maar ook in de weg die Walter aflegt en de uitbouw van zijn relaties met de koffiehuis-collega's. Klune slaagt erin om de vanzelfsprekend negatieve mening van de lezer over Walter perfect te sturen, om hem zodanig menselijk af te beelden dat je op het einde niet anders kunt dan hem vergeven en hem het beste toe te wensen. Als deze man de memoires van Riktor zou schrijven, zou deze de volgende rectorverkiezing zelfs bij de studenten overtuigend kunnen winnen.

U
TH

IG

IK WOU DAT IK EEN BOOT WAS

In deze eindeloze oceaan van het leven wou ik dat ik een boot was. Maar neen, ik heb twee ijzeren vleugels en een propeller op mijn neus. Ik ben een vliegtuig.

Het leven is een grote, diepe oceaan. Waar er vroeger nog een houvast was en rustpauze kon genomen worden op het vasteland, is tijdens de adolescentie alle landmassa verdwenen. Blijft nu nog over: een groot wateroppervlak waar iedereen zich uitzichtloos moet zien te redden.

Niets dat beter is dan een boot om rond te dobberen en rustig een eigen koers te varen. Half gedrenkt in de oceaan des levens, doorklieft de boot met een stevige voorsteven het water. Hij groet met de sympathieke scheepstoeter de andere boten en leidt een aangenaam, gelukkig leven.

Maar ik, ik zit ergens op het dek van een van die boten. Te timmeren, te lassen. Plannen aan het hertekenen en alles met smeerolie aan het behandelen zodat de propeller weer enthousiast en overmoedig kan ronddraaien. Want ik wil hoger en steeds verder vliegen dan de vorige keer. Boven de wolken, weg van de oceaan, waar de realiteit van de oceaan zó klein geworden is, waar alle zorgen opgeslokt worden door een kudde wolken.

Daar zweef ik dan. Hoog en droog, een gelukkig bestaan. Weinig zorgen in de cockpit; de propeller zoekt enthousiast door de blauwe lucht. Totdat het brandstoflampje weer begint te branden, totdat een losgedraaide vijs de propeller blokkeert, totdat een

irreële doemgedachte mij opnieuw kaapt. Na een roes vol geluk en zonder zorgen, raak ik opnieuw verloren en niemand die me daarboven kan helpen. Icarusgewijs moet ik dan voor de zoveelste keer opnieuw neerdalen naar het wateroppervlak.

Daar drijf ik dan. Terwijl mijn carrosserie zich langzaam en ongewild volpompt met het zoute water, staar ik naar de lucht waar ik net nog vol plezier door hing te scheren. De wol-

ken versperren het zonlicht dat daarnet mijn metaal omarmde. Wanneer het water bijna de cockpit bereikt heeft, hoor ik een sympathieke scheepstoeter. De boot gooit me een reddingsboei toe en sleept me gastvrij op z'n dek. Ik ben opnieuw gered. Ik kan opnieuw beginnen met timmeren en lassen, mijn

plannen worden hertekend, de propeller wordt gedeblokkeerd.

En terwijl ik mezelf voor de zoveelste keer moet oplappen, denk ik: ik wou dat ik een boot was. Dan kon ik veilig op het water blijven. Zelfstandig door de oceaan een eigen koers varen.

Maar het is oké om een vliegtuig te zijn, zolang je voldoende boten in je leven hebt om je een reddingsboei toe te werpen. En de ultieme droom om zo'n watervliegtuig te worden dat kan drijven, die komt misschien ooit uit. Zolang ik maar geen onderzeeër word.

“
**Ik wil hoger en
steeds verder vliegen
dan de vorige keer.
Boven de wolken,
weg van de oceaan**

THE SORE LOSERS – ‘ULTRA ELEKTRIC’:

BACK WITH A BANG!

DOOR VINCENCE DE GOLS
BEELD DOOR SHAMROCKRAVER PHOTOGRAPHY & TOON AERTS

ROCKENDE TROTS UIT LIMBURG BEUKT ER LOEIHARD IN MET NIEUWSTE ALBUM

De lockdown bracht niet enkel kommer en kwel. The Sore Losers werkten volop nummers uit tijdens de op-hokplicht en lieten enkele weken geleden ‘Ultra Elektric’ los op de wereld. Een gesprek met frontman Jan Straetemans over deze *banger* van jewelste.

De coronastorm heeft bij velen lelijk huisgehouden, maar bij jullie lijkt ze op muzikaal vlak een positief effect te hebben gehad. Heeft die afzondering de schepping van ‘Ultra Elektric’ een duwtje in de rug gegeven?

“Het is te zeggen: de timing was ons wel gunstig. Het coronavirus is natuurlijk verschrikkelijk geweest voor de muzieksector: er zijn artiesten die net een nieuw album hadden uitgebracht en plots volledige tours moesten schrappen. Wij hadden er net zo’n albumtour op zitten bij het begin van de pandemie en waren sowieso al van plan om een nieuwe plaat te maken. In dat opzicht kwam een lockdown dus zeker niet ongelegen. Plots hadden we een hoop vrijgekomen tijd, en we hebben de kans gegrepen om die nuttig te besteden.”

Zijn jullie muzikaal sterker uit die pandemie gekomen?

“Ik blijf erbij dat je jezelf als muzikant nog steeds het meest ont-plooit door live op een podium te spelen. Maar zelf heb ik tijdens het thuiszitten dagelijks geschreven, regelmatig mijn gitaar vastgeno-

“

“Je ontplooit jezelf als muzikant nog steeds het meest door live te spelen”

men en mezelf proberen verbeteren op mijn instrument. Ik móét iets omhanden hebben. De leegte die corona achtergelaten had, heb ik op die manier proberen opvullen en daar pluk ik nu ook wel de vruchten van. Vanaf het weer mocht, is

de groep opnieuw vaak samengekomen. Toen hebben we al ons materiaal samengelegd en zijn we beginnen schrijven. We zijn enorm geëvolueerd als band, vind ik. Ik denk zelfs dat we nooit beter hebben gespeeld dan op dit moment.”

‘Gracias Señor’ was in vergelijking met deze plaat best bluesy en experimenteel, maar ook vergeleken met alle andere albums is er zelden zo rechttoe rechtaan gerockt als op ‘Ultra Elektric’: een energieboom gemaakt met het oog op de terugkeer naar het podium. Was het logisch dat dit een knaller van formaat zou worden?

“Ik denk dat het vooral voortkwam uit een grote goesting om te rocken. Na al die jaren samen muziek maken, hebben we gemerkt dat dat uiteindelijk is wat we het liefste doen. ‘Gracias Señor’ was inderdaad experimenteler. Maar wanneer we die nummers live speelden, ondervonden we dat die al snel vrij hard begonnen te klinken. Dat ruige rockgehalte zit gewoon in ons. Toen we aan ‘Ultra Elektric’ begonnen te schrijven, bedachten we ons hoe we dat aspect meer konden faciliteren. Het komt toch altijd wel bovendrijven. Dus oké, laat ons dan een stevig rockalbum maken.”

“(denkt even na) Kijk, ik denk dat ‘Gracias Señor’ meer een studio-

plaat is; iets wat wij ook erg graag doen. En 'Skydogs', het album dat we ervóór maakten, was ook weer een hardere plaat. We kunnen perfect beide kanten opgaan, maar op dit moment jeukte het heel erg om in het stevigere werk te duiken. Dat sluit niet uit dat onze volgende plaat alweer een andere zijde belicht."

Halen jullie zelf ook feedback uit jullie liveoptredens? Je gaf daarstraks al aan dat jullie tijdens de tour van 'Gracias Señor' merkten dat die muziek er toen harder uitkwam dan aanvankelijk de bedoeling was.

"Je merkt op podium ook wel wat je vrolijk maakt of geïnspireerd houdt. De tour die we deden met 'Skydogs' vonden we één van de fijnste tours om te doen, onder meer qua setlist, achteraf bekeken."

"Je zit niet in een vacuüm: je stapt een podium op en zoekt connectie met je publiek. Dan merk je direct dat die het beste tot stand komt als je doet waar je je als band het beste bij voelt en het meest plezier aan beleeft. En als liveband zijn wij nu eenmaal een volbloed rockband en komen we daarin het beste tot ons recht, denk ik."

Ook tof om te zien dat jullie daar veel in afwisselen, als je jullie repertoire bekijkt. 'Roslyn' was vrij eclectisch, met 'Skydogs' leverden jullie een ruigere plaat af. Bij 'Gracias Señor' kwam het bluesgehalte de kop opsteken, terwijl 'Ultra Elektrik' opnieuw keiharde rock uit de speakers laat knallen.

"Inderdaad, dat is steeds weer een reactie. Dat vind ik ook zo fijn aan The Sore Losers. We zijn muzikaal goed genoeg om die verschillende genres binnen het bredere rockgenre aan te kunnen."

Hebben jullie voor dit album specifiek, of in het algemeen, bepaalde inspiratiebronnen gehad?

"Wij luisteren constant naar andere dingen, dus het is nooit specifiek toegespitst op iets. De uitkomst is een vertaling van onze muziekcollectie, en die gaat heel breed in het blues-, rock- en countrygenre – het

“

The Sore Losers kunnen die verschillende genres binnen het bredere rockgenre aan

iets stevigere werk. Een groep die voor ons sinds het begin belangrijk is, zijn **The Raconteurs** met, onder andere, **Jack White**. Een invloed die ook tijdens de productie van 'Ultra Elektrik' ter sprake kwam, omdat hun platen bangelijk klinken."

Stel dat jullie zelf een festivalaffiche zouden mogen ontwerpen, welke artiesten zouden dan jullie line-up kleuren?

"Enkele bands waarmee ikzelf graag eens het podium zou delen zijn **The Bobby Lees** uit New York en **Bad Nerves** uit Essex. Die heb ik de laatste tijd grijs gedraaid. Vooral pittige rock op de affiche dus, denk ik."

Kennen jullie als Limburgers Gent een beetje? Op 24 november staan jullie in de Voo?uit. Komen jullie graag naar hier?

"We hebben hier al een aantal keer gespeeld en hebben ook voor deze tour aangedrongen om hier absoluut te passeren. Gent is een heel toffe stad: jonge en fijne mensen, veel cultuur, een bruisend studentenleven en goede cafés. De Voo?uit is ook een legendarische zaal, dus we zijn ontzettend blij dat we er met onze 'Ultra Elektrik' tour mogen spelen. Jullie hebben daarnaast ook een bloeiende muziekscene en daar associeer ik Gent toch wel steeds mee. Heel content dat we mogen afkomen!"

Wil jij een duoticket winnen voor The Sore Losers op 24/11 in de Voo?uit? Stuur dan een tekening van The Sore Losers naar @schamper_gent op Instagram!

“Op de Olympische Spelen in Parijs ga ik voor een plaats in de top tien”

Voor meerkamper Jente Hauttekeete (KAAG) trekt men wereldwijd grote ogen. Hij stoot, loopt en springt zich een weg naar de top van de atletiek en koestert een Olympische droom.

Je wordt binnen de atletiek beschouwd als een aanstormend toptalent. Waaraan heb je die eretitel te danken?

“Door enkele mooie prestaties klinkt mijn naam steeds luider. Dit jaar werd ik in Nairobi bij de junioren vicewereldkampioen en in Tallinn pakte ik de Europese titel. Sinds februari staat het wereldrecord zevenkamp indoor bij de junioren ook op mijn naam. Na mijn wereldrecord voelde ik de druk wel toenemen. Voor het EK was ik topfavoriet en dan kan je eigenlijk alleen nog maar falen. Door nuchter te blijven, probeer ik de druk af te houden.”

Wow, dat is straf! Was het altijd al een droom van je om professioneel meerkamper te worden?

“Als zevenjarige knaap stond ik voor het eerst zelf op de piste. Ik tuimelde in de atletiekwereld door mijn ouders; zij hebben zelf atletiek gedaan en wilden hun passie doorgeven. Het was liefde op het eerste gezicht, ik deed het graag en won al snel enkele wedstrijden. Als kind lig je dan 's avonds in bed te dromen over de Olympische Spelen. Ik hoop oprecht dat ik geselecteerd raak voor de volgende Olympische Spelen. In Parijs ga ik voor een plaats in de top tien. Ik leg de lat wel hoog voor mezelf. Als ik gekwalificeerd ben voor Parijs, moet ik het opnemen tegen tienkampers met pakken

meer ervaring. Maar ik geloof in mijn kansen en werk elke dag volle bak: veertien tot zestien uur per week. Topsport is niet voor watjes.”

Wat maakt tienkamp de mooiste sport ter wereld?

“Heb je even ...? (denkt na) De tienkamp is een van de meest complete sporten. Je hebt snelheid, kracht, uithouding en coördinatie nodig. Negen van de tien sporten doe ik graag: enkel de 1500 meter vind ik niet leuk. Ik heb er al zo veel op afgezien dat ik er een oprechte haat voor koester. Daarnaast zijn tienkampers ook vriendelijke mensen. Tijdens een wedstrijd nemen we het twee dagen lang tegen elkaar op, maar zo ontstaan er hechte vriendschappen tussen de sporters. Na een wedstrijd krijg ik, bijvoorbeeld, af en toe een berichtje van **Thomas Van Der Plaetsen**. Hij feliciteert me of geeft

suggesties om het beter te doen. Dat is natuurlijk heel motiverend, want die mannen zijn mijn grote voorbeelden, hé. Of ik al van **Nafi Thiam** een berichtje heb gekregen? (lacht) Neen, hopelijk ontmoet ik ze eens in de toekomst.”

Je combineert topsport met een bachelor L.O. en bewegingscreatie. Krijg je nooit genoeg van sporten?

“Sporten is mijn lang leven! Ik moet wel opletten dat ik mijn spieren niet overbelast met al dat sporten, maar tussen de kampioenschappen rust ik voldoende uit. Ik heb ook een topsportstatuut, daardoor spreid ik mijn studie over vijf jaar. Over een studentenleven kan ik niet echt meepraten, ik ben zelf nog maar één keer uit geweest in de Overpoort. Die keer was wel fameus (lacht).”

Ode aan 'Shrek 2'

DOOR KEANU COLPAERT

Een première op het festival van Cannes, een sterrencast en een opbrengst van maar liefst zes keer het originele budget. Neen, het gaat hier niet om Dune, maar om de beste animatiefilm ooit: 'Shrek 2'.

I NEED A HERO

Aan helden geen gebrek in 'Shrek 2'. Het is een film die enigszins de klassieke 'hero's journey' aanhangt. De helden in deze film zijn echter niet zomaar ridders en jonkvrouwen, maar juist complete tegenstellingen van deze concepten. Het hoofdpersonage, **Shrek**, is een monsterlijke oger. Zijn trotse ros: een ezel. Zijn sidekick is een meedogenloze crimineel met zeven zieke kindjes die iedere job aanneemt, zolang het maar goed betaalt. Nee, ik heb het niet over **Fernand Costermans**, maar over **Puss in Boots**, fantastisch gespeeld door Zorro zelf: **Antonio Banderas**. De klassieke helden, zoals **Prince Charming** en **Fairy Godmother** worden daarentegen stevast geportretteerd als psychopaten wiens dieet belangrijker is dan het geluk van **prinses Fiona**. Deze tegenstelling culmineert op de meest sublieme manier in wat mogelijks de meest perfecte scène is in cinema: de 'I need a hero'-scène. Dit nummer wordt gezongen door de misdadigster Fairy Godmother, die haar pianist nota bene vraagt om in C te spelen om dan doodleuk in de toon van G te zingen. Dit tafereel toont aan hoe Shrek eindelijk erin slaagt om zijn liefde voor Fiona te laten overwinnen op zijn ongelooflijk lage zelfbeeld.

OGERDREVEN GOEDE MUZIEK

Over muziek gesproken. De soundtrack van deze film is misschien niet de beste ooit, maar wel perfect gekozen. Let eens op hoe ieder nummer perfect past bij de scène waarin het gespeeld wordt. 'Holding Out For A Hero' werd al vermeld, maar ook 'Accidentally In Love' (waar Shrek en Fiona op huwelijksreis zijn) en 'Funktown' (waar kijkers voor het eerst het koninkrijk Far Far Away ontdekken) zijn perfect gekozen voor hun respectievelijke scènes. Hierdoor kan je de film perfect meerdere malen opnieuw bekijken en toch weer een liedjes-tekst ontdekken die een scène helemaal anders maakt. Bovenop de vele kleine hilariteiten die zich op de achtergrond afspelen, zorgt dit ervoor dat 'Shrek 2' een film is die je keer op keer kan bekijken.

LET'S GET SHREKSUAL

Daarnaast is de film ook gewaagd. Waar de eerste film een parodie op Disney probeerde te zijn, gaat de tweede film voor een volslagen ridiculisering van het hele Hollywoodgebeuren en specifiek: Beverly Hills. Met 'middeleeuwse' versies van, bijvoorbeeld, modehuis **Versace** ('**Versarchery**') of het plaatsen van sprookjesprinsessen op **Sunset Boulevard**, fileert de film de hele microkosmos aan filmsterren. En dan hebben we het nog niet gehad over de meest gewaagde keuze van allemaal: **Sexy Shrek**. Niemand vroeg erom, en toch zijn we er allemaal dankbaar voor: je moet lef hebben om een oger plots te *sexify*en. Het is waar wat ze zeggen: "Shrek is love, Shrek is life".

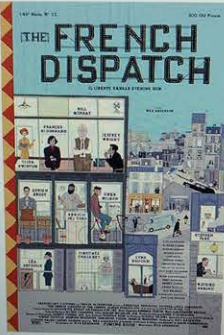

olis.be/booking/Confirmation?qrCode=/barcode?scale=2

 KINEPOLIS SELECTEER TIJDE

The French Dispatch
Kinepolis Gent
Woensdag 27 oktober 2021 om 19:45

9+

Zaal 12

Rij 2
Zetels 13, 14

Rector getuigt: “Alle problemen op te lossen met een kettingzaag”

DOOR PIETER BEIRENS

In een interview laat de rector weten een wondermiddel gevonden te hebben voor de problemen die onze universiteit en de maatschappij treffen: een kettingzaag.

“Toen we het plan bekendmaakten om alle bomen van een bosje in De Sterre om te zagen om het korttekort tegen te gaan, zijn we op enorm veel kritiek gestuit”, vertelt rector van de UGent **Rik Van de Walle**. “Maar toen ik hetzelfde plan toepaste op andere problemen, bleek het bijzonder effectief.”

“Ik merkte het voor het eerst op bij enkele zeer gewone probleempjes. Vorige week, bijvoorbeeld, raakte ik buitengesloten uit mijn kantoor.”

“Slotenmakers zijn oplichters en niemand in dit gebouw is bijzonder behulpzaam, dus ik zat vast. Tot ik deze hier zag liggen.” (*Van de Walle streelt de kettingzaag op zijn bureau vol affectie*) “Ik dacht, als we het kotenprobleem kunnen oplossen door bossen te kappen, kan hij dit probleem misschien ook wel aan. In enkele seconden kon ik terug binnen. Ik had ondertussen al twintig minuten niets meer getweet: een schande. En het beste

van al: nu mijn kantoor geen deur meer heeft, kan ik zeggen dat mijn deur altijd open staat voor iedereen met grieven. Dat zal zeer goed werken voor mijn imago.”

“

“Op een termijn van vier jaar willen we overschakelen naar een duurzame, volledig elektrische kettingzaag”

“Na een tijdje merkte ik dat ik de kettingzaag niet eens moest aanzetten om allerlei problemen te verhelpen. Zoals mensen allicht weten, wordt momenteel overwogen om geen nieuwe professoren aan te werven aan de faculteit Letteren en Wijsbegeerte. Ik ging er enkele dagen geleden naartoe om met die mensen daar te praten. Ik stond een hele dag met mijn kettingzaag aan de ingang van campus Boekentoren om aspirant-hoogleraren toe te spreken, en niemand maakte aanstalte om naar het profsorschap te vragen.”

“Op een gegeven moment vermoed-

de ik zelfs dat mensen van de Blandijn wegliepen, waarschijnlijk om zich te gaan registreren aan andere faculteiten zoals Wetenschappen of Ingenieurswetenschappen en Architectuur. Mijn kettingzaagje heeft dus niet alleen het overschot aan professoren aan de Blandijn helpen oplossen, maar ook nog eens mensen overtuigd om naar STEM-richtingen te gaan. Fantastisch, toch?”

Ondanks het optimisme van Van de Walle is het nochtans geen eenzijdig positief verhaal. Er is ondertussen ook protest ontstaan tegen deze nieuwe strategische maatregelen van de rector. Zo zouden er stemmen binnen de UGent zijn die de kettingzaag te vervuילend vinden, voornamelijk omdat het een op benzine aangedreven machine is. De rector reageert begripvol. “Uiteraard is het niet ideaal. De grondstoffen die nodig zijn om mijn kettingzaag aan te drijven, kunnen moeilijk duurzaam genoemd worden. Daarom heb ik een plan in werking gezet om op een termijn van vier jaar over te schakelen naar een duurzame, volledig elektrische kettingzaag. Het is goed dat mensen kritiek geven. Mijn kantoor is ook altijd open voor mensen die dergelijke constructieve meningen hebben. Mijn kettingzaag zal zeker ook van de partij zijn.”

Rik Van de Walles Blitse Halloween

STRIP

Halloween werd overal duchtig gevierd, en ook de rector liet zich niet onbetuigd: op de griezeligste nacht van het jaar rockte Rik maar liefst drie outfits.

Prik Van de Walle

Schrik Van de Walle

Chuck Van de Walle

Studenten uitzinnig: prof stopt vroegtijdig les “omdat het vrijdag is”

DOOR DAVID MICHIELS

De liegende professor

“Ik wandelde langs de tweede verdieping in de Dunant en hoorde door de open deuren de prof in auditorium 2 zeggen dat het vrijdag is en dat hij daarom twee minuten vroeger stopt met de les”, getuigt een gechoqueerde studente uit de derde bachelor psychologie. “Vrijwel onmiddellijk brak een hels kabaal los. Ik hoorde meisjes én jongens gillen als destijds tijdens een optreden van **The Beatles**.

Bekomen van de eerste schrik, ging ik een kijkje nemen en zag dat allen rechtstonden voor een

staande ovatie die minutenlang duurde. Mensen klaptten zowaar hun handen stuk. Her en der waren ook studenten aan het huilen van geluk en vielen in elkaars armen. Zoiets moet je gezien hebben om te kunnen geloven. Ten slotte stopte het geklap, reikte de uitzinnige groep studenten elkaar de hand en begon ‘Give Peace a Chance’ van **John Lennon** te zingen. Daar zijn vriendschappen ontstaan en meer dan één groepje dat mij passeerde maakte gewag van ‘nog een *toepke ketten* op mijn kot’ en dergelijke.”

Professor in kwestie, **Alain Van Hiel**, toont zich een tevreden man: “Ik gun die kinderen dat. Ze hebben het niet makkelijk en ik moet toegeven: mijn cursus is niet altijd *the cream of the crop* (lucht). Een ‘integratief differentieel procesmodel van minderheids- en meerderheidsinvloed’? Amai zeg, eerlijk gezegd: soms is mijn maag er ook niet tegen bestand. O ja, het zou wel kunnen dat we volgende week ‘ietsje’ langer zullen moeten doordoen met de les, maar dat houden we voorlopig voor ons, hé? Hi-hi-hi!”

Studentenraad
van de Associatie
Universiteit Gent en
overlegplatform tussen
de studentenraden van
de Hogeschool West-
Vlaanderen (Howest),
Artevelde Hogeschool
en HoGent.

GAST
STUDENTENRAAD

De Gentse Studentenraad zoekt nog twee
studentenvertegenwoordigers om
af te vaardigen naar GAST!
Interesse? Mail extern@gentsestudentenraad.be

VVS

VVS zoekt nog
studentenvertegenwoordigers
die de organisatie binnen
verschillende platformen
willen vertegenwoordigen.

Heb je interesse?
Mail info@vvs.ac

Organisatie die de rol van
studentenraad op Vlaams niveau op zich
neemt. Hierin zijn alle studentenraden van
Vlaanderen en Nederlandstalig Brussel in verte-
genwoordigd.

Mee
nadenken
over
het
extern
beleid
van de
Gentse
Studentenraad?

Werkgroep
van de Gentse
Studentenraad waar
alle externe zaken
behandeld worden.
Onze standpunten
binnen VVS, GAST en
ENLIGHT komen
aan

Mail extern@gentsestudentenraad.be